

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2565

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565 จัดทำโดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเป็นรายงานฉบับที่ 14 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูล สถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูล ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th นอกจากนี้ มีการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาในการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็ได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเนื่องจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายและให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในฐานะหน่วยงานหลัก ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยใช้หลักการยึดผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงสิทธิ ความปลอดภัย การรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิในความเสมอภาค พร้อมทั้งเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงาน/เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเชิงของการป้องกัน การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมถึงการดำเนินคดี ตลอดจนมีการพัฒนา กระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้ จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน และสามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นกรอบแนวทางเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ รวมถึง เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ตลอดจนแผนการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนความรุนแรงในสังคมต่อไป

(นายอนุกุล ปิตแก้ว)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กุมภาพันธ์ 2567

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทสรุปผู้บริหาร	ช
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565	2
1.1 ข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	5
2) สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
3) สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร	13
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	16
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	19
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	21
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	24
8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	26
10) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	29
11) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	30
12) มูลนิธิพัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	32
13) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	34
14) มูลนิธิเพื่อนหญิง	37
15) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์	38
1.2 ข้อมูลจากหน่วยงานหลัก (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)	40
1.2.2 ข้อมูลภารกิจ และผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	40
1.2.1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	48
1.2.3 ตัวอย่างกรณีศึกษา	55
1.2.4 ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน	62
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	65
1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	65
2) สำนักงานอัยการสูงสุด	67
3) สำนักงานศาลยุติธรรม	70
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	72
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	76
เอกสารอ้างอิง	80

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		
1	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการ	5
2	แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามสัญชาติของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	5
3	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสถานะผู้กระทำ	7
4	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำความรุนแรง	8
สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร		
5	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	8
6	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	9
7	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	7
8	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	10
9	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ	11
10	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	12
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร		
11	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	13
12	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	22
13	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	15
14	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	15
โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
15	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	16
16	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำ จำแนกตามเพศและประเภทความรุนแรง	17
17	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	17
18	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	18
19	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	18

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
20 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุความรุนแรง	19
21 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์	20
22 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุของผู้เข้ารับบริการ	20
บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	
23 แสดงจำนวนเหตุการณ์และจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	21
24 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	23
สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	
25 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	24
26 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	25
มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	
27 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	26
28 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	28
สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	
29 แสดงจำนวนการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน	29
สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	
30 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	30
31 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	30
32 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	31
33 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	32
มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	
34 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำ และผู้กระทำความรุนแรง	33
มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	
35 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	35
36 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	36

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
สภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์		
37	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	39
38	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	39
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว		
39	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2556 – 2565 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	48
40	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรงในครอบครัว	49
41	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	51
42	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด	52
43	แสดงข้อมูลจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 10 ลำดับแรก	53
ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง		
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
44	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	65
45	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกระทำ	66
สำนักงานอัยการสูงสุด		
46	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	67
47	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล	68
48	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำ	69
49	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ	70
สำนักงานศาลยุติธรรม		
50	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	70

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
1 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามช่วงอายุและเพศของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	6
2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง ที่เป็นเหตุให้เข้ารับบริการ	6
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	
3 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	14
บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	
4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	21
5 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภท ความรุนแรง	22
6 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง	23
สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	
7 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	24
8 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	25
มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	
9 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	27
10 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง	27
สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	
11 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	31
มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	
12 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุ	32
13 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	33
มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	
14 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	34
15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	34
16 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	35
มูลนิธิเพื่อนหญิง	
17 แสดงจำนวนผู้ขอรับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง	37

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

แผนภูมิที่	หน้า
สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์	
18 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	38
19 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	38
20 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	39
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	
21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัย	50
22 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์	50
23 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	54
24 เปรียบเทียบข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง	62

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 4 ส่วน ดังนี้

➤ **ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2565** ซึ่งได้รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 15 หน่วยงาน ดังนี้

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวนผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรง
1	ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	16,890
2	สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	1,197
3	สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	14
4	โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	643
5	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	2,146
6	บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	731
7	สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	253
8	มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	46
9	สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	1,161
10	สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	37
11	มูลนิธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	1,393
12	มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	34
13	มูลนิธิเพื่อนหญิง	253
14	สหภาพนายควม ในพระบรมราชูปถัมภ์	14
15	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	1,802

➤ **ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรุนแรงในครอบครัวที่ต้องรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565** ซึ่งได้รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ดังนี้

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 167 คดี แบ่งเป็น การร้องทุกข์ จำนวน 158 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 9 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 9 คำสั่ง และมีการยอมความในชั้นสอบสวน จำนวน 14 คดี

2) สำนักงานอัยการสูงสุด มีคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 9 คดี แบ่งเป็น คดีที่สั่งฟ้อง จำนวน 8 คดี และคดีที่สั่งไม่ฟ้อง จำนวน 1 คดี และมีการยอมความในชั้นสอบสวน จำนวน 1 คดี

3) สำนักงานศาลยุติธรรม มีคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 207 คดี และมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการและวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 2 คำสั่ง

➤ **ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว** จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงประจำปี 2565 ซึ่งได้รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 15 หน่วยงาน มีเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด 24,228 เหตุการณ์ ซึ่งเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 15,707 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 64.83 ของเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด และเมื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์ พบว่าเพศที่เป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เพศหญิง ส่วนเพศที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ เพศชาย โดยผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี และผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 ปี - 50 ปี และพบว่าประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุดเป็นความรุนแรงทางร่างกาย จากปัจจัยกระตุ้นในทางสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ/หึงหวง ทะเลาะวิวาท และการใช้ความรุนแรง ซึ่งสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงมากที่สุดนั้นเกิดขึ้นในบ้านของตนเอง

➤ **ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหความรุนแรงในครอบครัว** จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2565 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหความรุนแรงในครอบครัว แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านระบบฐานข้อมูล 2) ด้านกลไกตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 3) ด้านเครือข่าย 4) ด้านสถานการณ์ปัญหาในสังคม 5) ด้านการจัดสวัสดิการ 6) ด้านการศึกษา/วิจัย

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว
ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2565

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา เพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลด้านสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว ได้จัดทำ รายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้ว รวม 13 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง ในครอบครัวฯ ประจำปี 2551 ถึงปี 2564 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นรายงานประจำปี 2565 ซึ่งเป็นฉบับที่ 14 ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2565 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 14 หน่วยงาน และข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว รวมถึงตัวอย่างกรณีศึกษา (Case) ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2565 จำนวน 6 กรณี

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และ สำนักงานศาลยุติธรรม

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในปี 2565 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 หน่วยงาน ทั้งนี้ แต่ละหน่วยงานมีลักษณะและระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกันตามภารกิจ บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (เดือนตุลาคม 2564 – กันยายน 2565) และบางหน่วยงาน จัดเก็บเป็นรายปีปฏิทิน (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2565) ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
- 11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)
- 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 13) มูลนิธิเพื่อนหญิง
- 14) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 15) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมตัวอย่างกรณีศึกษา (Case) ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565 จำนวน 6 กรณี ได้แก่

- กรณีตัวอย่าง 1 : สามีทำร้ายร่างกายใช้ปืนข่มขู่ภรรยาต่อหน้าบุตร
- กรณีตัวอย่าง 2 : หลานชายถูกล่วงทำร้ายร่างกาย
- กรณีตัวอย่าง 3 : สามีทำร้ายร่างกายภรรยาและบุคคลในครอบครัว
- กรณีตัวอย่าง 4 : สามีทำร้ายร่างกายภรรยา
- กรณีตัวอย่าง 5 : ผู้กระทำกักขังไม่ให้ผู้ถูกกระทำออกจากที่พักอาศัยและไม่ให้ติดต่อญาติ
- กรณีตัวอย่าง 6 : สามีทำร้ายร่างกายและข่มขู่คุกคามภรรยา

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้มีการจัดทำตารางสรุปข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงประจำปี 2565 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 หน่วยงาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลในภาพรวม ดังนี้

สรุปข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2565 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 หน่วยงาน

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวน เหตุการณ์ ความ รุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			ประเภทความรุนแรง ต่อผู้ถูกกระทำ (ราย)			ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงมากที่สุด	สาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง มากที่สุด
			ชาย	หญิง	อื่นๆ	ร่างกาย	จิตใจ	เพศ		
1	ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัด กระทรวงสาธารณสุข	16,890	1,760	15,108	22	8,370	3,230	4,006	อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี จำนวน 6,162 ราย	ปัจจัยสัมพันธภาพ ในครอบครัว
2	สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	1,197	130	1,065	2	799	218	107	อายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 397 ราย	บันดัลโทสะ
3	สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	14	8	6	-	10	13	1	อายุระหว่าง 6 - 12 ปี จำนวน 5 ราย	สุรา/ยาเสพติด
4	โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	643	48	592	-	103	-	531	-	สุรา/ยาเสพติด
5	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	2,146	-	-	-	-	-	-	อายุระหว่าง 25 - 59 ปี จำนวน 1,066 ราย	-
6	บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	731	145	585	1	348	181	192	ช่วงอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 226 ราย	สุรา/ยาเสพติด
7	สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	253	31	172	50	106	128	19	ช่วงอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 83 ราย	เศรษฐกิจ/ตงาน
8	มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	46	5	41	-	22	41	21	ระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 14 ราย	-

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวน เหตุการณ์ ความ รุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			ประเภทความรุนแรง ต่อผู้ถูกกระทำ (ราย)			ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงมากที่สุด	สาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง มากที่สุด
			ชาย	หญิง	อื่นๆ	ร่างกาย	จิตใจ	เพศ		
9	สภาสังคมสงเคราะห์ แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	1,161	-	-	-	-	-	-	-	-
10	สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	37	2	35	-	37	36	1	ช่วงอายุระหว่าง 26 – 40 ปี จำนวน 23 ราย	สุรา/ยาเสพติด
11	มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	1,393	-	-	-	-	-	-	ช่วงอายุระหว่าง 10 - 15 ปี จำนวน 478 ราย	-
12	มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	34	13	21	-	6	4	11	ช่วงอายุระหว่าง 6 - 12 ปี จำนวน 16 ราย	สนองความใคร่ /สื่อลามกอนาจาร
13	มูลนิธิเพื่อนหญิง	253	-	-	-	-	-	-	-	-
14	สภาทนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์	14	1	13	-	10	4	-	ช่วงอายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 7 ราย	ทำร้ายร่างกาย
15	กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว	2,025	355	1,413	50	-	-	-	-	เมาสุรา/ยาเสพติด

1.1 ข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติความรุนแรงที่เข้ารับบริการในศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 535 แห่ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการ

ปี	จำนวน โรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูก ทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079 (5.39%)	18,919 (94.51%)	20 (0.10%)	20,018	55
2560	622	1,301 (6.13%)	19,910 (93.84%)	7 (0.03%)	21,218	58
2561	440	972 (6.83%)	13,248 (93.05%)	17 (0.12%)	14,237	39
2562	512	1,265 (8.01%)	14,523 (91.94%)	9 (0.06%)	15,797	43
2563	566	1,575 (9.44%)	15,090 (90.49%)	11 (0.07%)	16,676	46
2564	543	1,605 (9.63%)	15,056 (90.31%)	11 (0.07%)	16,672	46
2565	535	1,760 (10.42%)	15,108 (89.45%)	22 (0.13%)	16,890	46

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2566)

หมายเหตุ : เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีการปรับปรุงโปรแกรมระบบรายงานการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงและผู้ตั้งครุฑไม้พึ่งประสงค์ และเปิดให้บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 และปิดรับข้อมูล ณ วันที่ 30 มกราคม 2566 เพื่อจัดทำสถิติผู้มารับบริการในศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

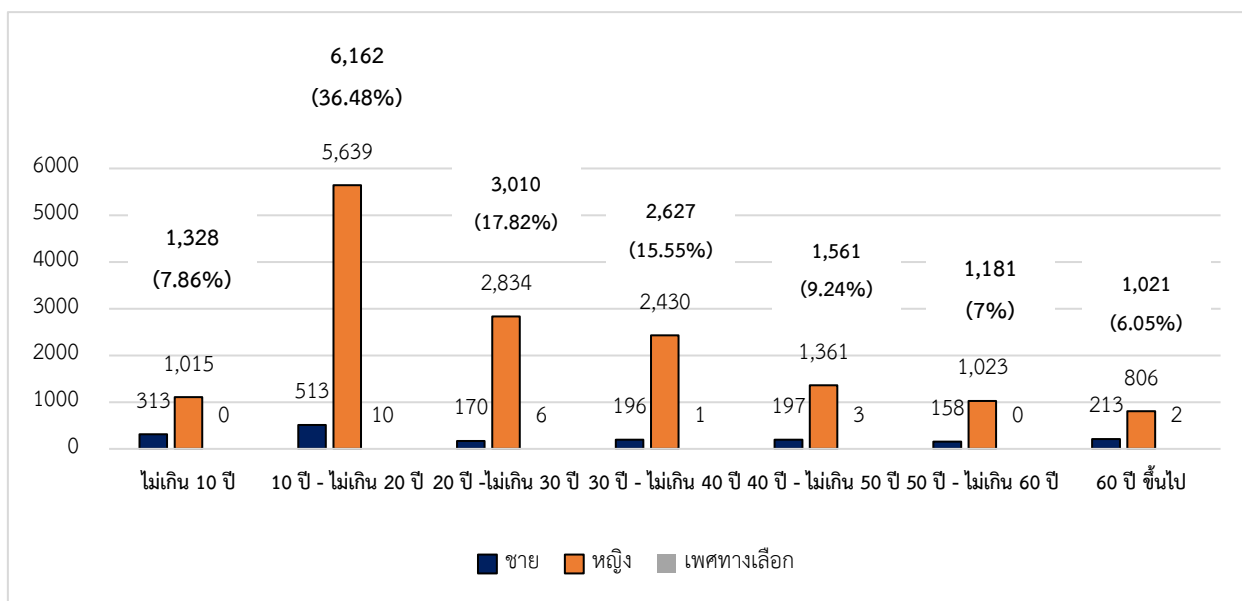
จากตารางที่ 1 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 16,890 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 46 ราย/วัน ในจำนวนดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 15,108 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.45 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,760 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.42 และเพศทางเลือก จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามสัญชาติของผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

สัญชาติ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไทย	16,509	97.74
2. ต่างชาติ/ต่างด้าว	381	2.26
รวม	16,890	100

จากตารางที่ 2 สรุปข้อมูลสัญชาติของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 16,890 ราย พบว่าสัญชาติไทย จำนวน 16,509 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.74 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 381 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.26

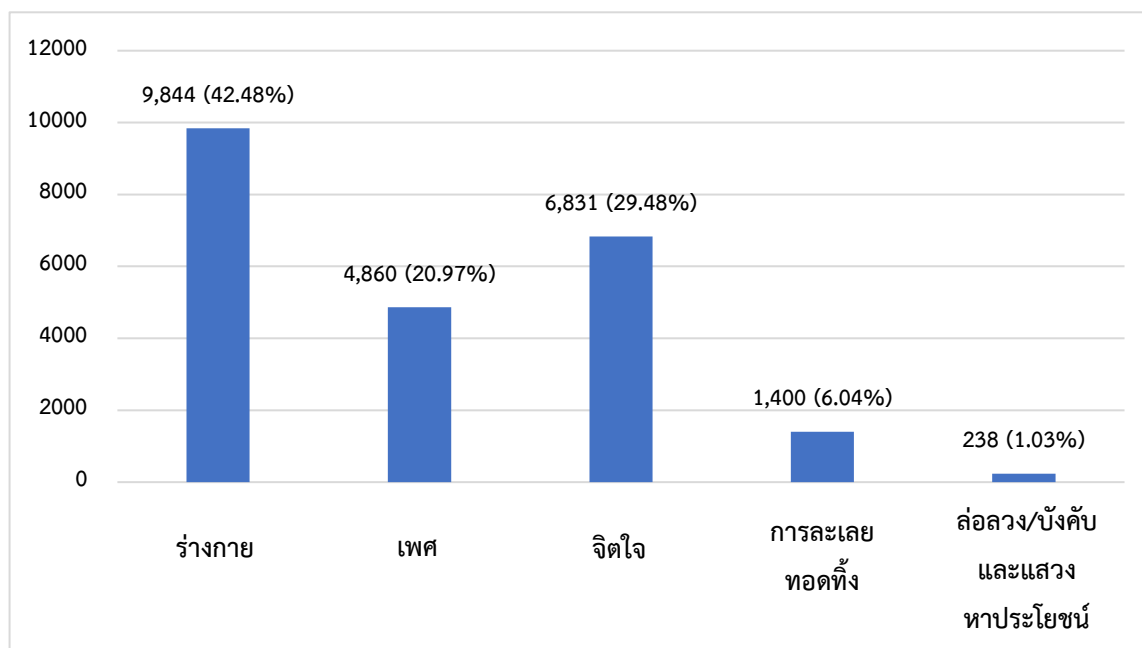
แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามช่วงอายุและเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2566)

จากแผนภูมิที่ 1 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 16,890 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี จำนวน 6,162 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.48 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 3,010 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.82 และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,627 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.55 ตามลำดับ และพบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 15,108 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.45 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,760 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.42 และเพศทางเลือก จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.13

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุให้เข้ารับบริการ

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2566)

จากแผนภูมิที่ 2 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 23,173 ราย พบว่า ประเภทของการกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 9,844 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.48 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 6,831 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.48 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 4,860 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสถานะผู้กระทำ

ลำดับ	สถานะผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	619	3.66
2	แม่	725	4.29
3	พี่/น้อง	547	3.24
4	ญาติ	1,371	8.12
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	339	2.01
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	564	3.34
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	587	3.48
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	435	2.58
9	สามี	3,578	21.18
10	ภรรยา	240	1.42
11	คู่เพศทางเลือก	152	0.90
12	แฟน	3,077	18.22
13	เพื่อน	880	5.21
14	เพื่อนร่วมงาน	287	1.70
15	เพื่อนบ้าน	551	3.26
16	ครู	240	1.42
17	นายจ้าง	199	1.18
18	ลูกจ้าง	165	0.98
19	พระ/นักบวช	172	1.02
20	คนรู้จัก	1,404	8.31
21	คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	758	4.49
	รวม	16,890	100

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2566)

จากตารางที่ 3 สรุปข้อมูลสถานะผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 16,890 ราย พบว่า สถานะผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ สามี จำนวน 3,578 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.18 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 3,077 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.22 และคนรู้จัก จำนวน 1,404 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.31 ตามลำดับ

เนื่องจากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีการจัดเก็บข้อมูลความรุนแรงทุกรูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาสถานะผู้กระทำความรุนแรงที่เป็นบุคคลในครอบครัว ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พบว่า ในลำดับ 1 - 10 คือบุคคลในครอบครัวที่กระทำความรุนแรง และมีจำนวน 9,005 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.32 แสดงให้เห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำความรุนแรง

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน	ร้อยละ
สัมพันธภาพในครอบครัว	8,621	63.86
➤ นอกใจ/หึงหวง	904	
➤ ทะเลาะวิวาท	5,103	
➤ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว	2,614	
สิ่งกระตุ้น	3,176	23.53
➤ สุรา	1,351	
➤ สารเสพติด	317	
➤ สื่อลามก	201	
➤ สื่อออนไลน์	796	
➤ รายได้	360	
➤ ยาบ้า	151	
ปัญหาเศรษฐกิจ	1,344	9.95
ปัญหาสุขภาพกาย	359	2.66
รวม	13,500	100.00

จากตารางที่ 4 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 13,500 เหตุการณ์ ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ ความรุนแรงอาจเกิดปัจจัยกระตุ้นมากกว่า 1 ปัจจัย โดยพบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัว มากที่สุด จำนวน 8,621 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 63.86 รองลงมา คือ สิ่งกระตุ้น จำนวน 3,176 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 1,344 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.95

2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)						รวม	ผู้ถูกกระทำ (ราย)						รวม
	ชาย		หญิง		อื่น ๆ			ชาย		หญิง		อื่น ๆ		
	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ		ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	
ต่ำกว่า 5 ปี	1	-	-	-	-	-	1	29	2	29	5	-	-	65
อายุระหว่าง 5 - ไม่เกิน 18 ปี	85	1	43	-	-	-	129	74	-	178	3	1	-	256
อายุระหว่าง 18 – 30 ปี	292	5	93	6	1	-	397	7	1	364	22	1	-	395
อายุระหว่าง 31 – 40 ปี	263	21	49	5	-	-	338	4	-	228	19	-	-	251
อายุระหว่าง 41 – 50 ปี	145	5	19	-	-	-	169	-	-	114	6	-	-	120
อายุระหว่าง 51 - ไม่เกิน 60 ปี	70	-	12	-	-	-	82	6	-	61	-	-	-	67
มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป	13	-	5	-	-	-	18	7	-	34	-	-	-	41
ไม่ระบุอายุ	55	5	2	-	-	-	62	-	-	2	-	-	-	2

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)						รวม	ผู้ถูกกระทำ (ราย)						รวม
	ชาย		หญิง		อื่น ๆ			ชาย		หญิง		อื่น ๆ		
	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ		ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	ไทย	ต่าง ชาติ	
รวมจำนวน	924	37	223	11	1	-	1,196	127	3	1,010	55	2	-	1,197
รวมจำนวนทั้งสิ้น	961		234		1		1,196	130		1,065		2		1,197

จากตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวน 1,197 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 395 ราย คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 5 - ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.39 และอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.97 ตามลำดับ
- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 1,065 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.97 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.86 และอื่น ๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.17 ตามลำดับ
- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,196 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 397 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.19 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 338 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.26 และอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.13 ตามลำดับ
- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำ ความรุนแรง พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 961 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.35 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.57 และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ร่างกาย	799	66.75
จิตใจ	218	18.21
เพศ	107	8.94
การถูกทอดทิ้ง	73	6.10
รวม	1,197	100

จากตารางที่ 6 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง พบว่า ประเภทความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 799 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.21 ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.94 และการถูกทอดทิ้ง จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.10

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	จำนวนผู้ที่รับบริการ (ราย)	จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	835 (69.76%)	818 (69.91%)	68 (98.55%)
กระทำชำเรา	46 (3.84%)	46 (3.93%)	1 (1.45%)
อนาจาร	22 (1.84%)	22 (1.88%)	-
ล่อลวง	1 (0.08%)	1 (0.09%)	-
ข่มขืน	39 (3.26%)	36 (3.08%)	-
ดุด่า/ขู่/บังคับ/ตะคอก	1 (0.08%)	1 (0.09%)	-
ประจาน/ดูถูก	1 (0.08%)	1 (0.09%)	-
ละเลยทอดทิ้ง	62 (5.18%)	55 (4.70%)	-
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	17 (1.42%)	17 (1.45%)	-
อื่น ๆ	173 (14.45%)	173 (14.79%)	-
รวม	1,197	1,170	69

จากตารางที่ 7 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนลักษณะความรุนแรง รวมทั้งสิ้น 1,197 เหตุการณ์ พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 835 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 69.76 รองลงมา คือ อื่นๆ จำนวน 173 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.45 และการละเลยทอดทิ้ง จำนวน 62 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.18 ตามลำดับ

- จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง รวมทั้งสิ้น 1,170 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 818 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.91 รองลงมาคือ อื่นๆ จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.79 และการละเลยทอดทิ้ง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.70 ตามลำดับ

ทั้งนี้ จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ รวมทั้งสิ้น 69 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงที่ถูกกระทำซ้ำมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.55 รองลงมาคือ กระทำชำเรา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.45

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

สาเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ปัจจัย	จำนวน (ครั้ง)
ยาเสพติด	84 (5.66%)	การขาดโอกาสทางการศึกษา	41 (2.49%)
สุรา เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	271 (18.25%)	ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/ไม่ได้ ประกอบอาชีพ/ตกงาน	207 (12.59%)
การพนัน	13 (1%)	ติดการพนันและอบายมุขต่าง ๆ	129 (7.85%)
หึงหวง/นอกใจ	249 (16.76%)	เคยถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวมาก่อน	143 (8.70%)
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	160 (10.77%)	การยอมรับเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน ทางเพศ/ชายเป็นใหญ่	71 (4.32%)

สาเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ปัจจัย	จำนวน (ครั้ง)
บันดาลโทสะ	419 (28.22%)	การยอมรับเรื่องการใช้ความรุนแรง	124 (7.54%)
อื่น ๆ ปัญหาครอบครัว, โรคซึมเศร้า/จิตเวช, เด็กป่วยมารดาไม่พร้อมดูแล	289 (19.46%)	มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม	93 (5.66%)
		มีพฤติกรรมคบช้อน นอกใจ	188 (11.43%)
		ความบาดหมางกันระหว่างคู่/สมาชิกในครอบครัว หรือผู้อื่น	374 (22.75%)
		สมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วยเรื้อรัง/พิการ	32 (1.95%)
		สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ใกล้เคียงอบายมุข แหล่งมั่วสุม หรือที่เปลี่ยว	57 (3.47%)
		อื่น ๆ เช่น มีสภาพความพิการทางด้านจิตใจ/ปัญหาจากการประกอบอาชีพ/ลงโทษลูกด้วยความรุนแรง	185 (11.25%)
รวม	1,485	รวม	1,644

หมายเหตุ : เหตุการณ์ความรุนแรง 1 ครั้ง อาจมีได้มากกว่า 1 สาเหตุและปัจจัย

จากตารางที่ 8 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงสรุปได้ดังนี้

- สาเหตุความรุนแรงที่พบมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ บันดาลโทสะ จำนวน 419 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.22 รองลงมาคือ สาเหตุอื่นๆ เช่น ปัญหาครอบครัว, โรคซึมเศร้า/จิตเวช, เด็กป่วยมารดาไม่พร้อมดูแล จำนวน 289 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.46 และสาเหตุจากสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 271 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.25 ตามลำดับ
- ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ความบาดหมางกันระหว่างคู่/สมาชิกในครอบครัว หรือผู้อื่น จำนวน 374 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.75 รองลงมา คือ ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/ไม่ได้ประกอบอาชีพ/ตกงาน จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.59 และมีพฤติกรรมคบช้อน นอกใจ จำนวน 188 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	368	30.74
ภรรยา	สามี	8	0.67
บิดา/มารดา	บุตร	78	6.52
บุตร	บิดา/มารดา	20	1.67

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ		
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	14	1.17
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	1	0.08
ญาติ	ญาติ	32	2.67
พี่	น้อง	14	1.17
น้อง	พี่	7	0.58
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	หลาน	9	0.75
หลาน	ปู่/ย่า/ตา/ยาย	1	0.08
อื่น ๆ เช่น ลุง ลูกเขย พี่สะใภ้ น้าชาย เป็นต้น	อื่น ๆ เช่น ลุง ลูกเขย พี่สะใภ้ น้าชาย เป็นต้น	645	53.88
รวม		1,197	100

จากตารางที่ 9 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์แบบอื่น ๆ เช่น ลุง ลูกเขย พี่สะใภ้ น้าชาย เป็นต้น จำนวน 645 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.88 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 368 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.74 และความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์
1	บ้านตนเอง	452 (37.76%)	15	แคมป์ก่อสร้าง	16 (1.34%)
2	บ้านเช่า/บ้านคนอื่น	356 (29.74%)	16	โรงพยาบาล	27 (2.26%)
3	สถานที่เรียน/โรงเรียน	32 (2.67%)	17	บ้านแฟน	4 (0.33%)
4	สวนสาธารณะ	12 (1.00%)	18	บนรถ	3 (0.25%)
5	สนามกีฬา	1 (0.08%)	19	ศูนย์พักคอย	1 (0.08%)
6	ถนนหรือทางหลวง	90 (7.52%)	20	สถานีตำรวจ	1 (0.08%)
7	ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	5 (0.42%)	21	ตลาด	7 (0.58%)
8	ห้างสรรพสินค้า	11 (0.92%)	22	ร้านสะดวกซื้อ	1 (0.08%)
9	สถานที่ทำงาน	54 (4.51%)	23	วัด	3 (0.25%)
10	นา/ไร่/สวน	3 (0.25%)	24	สถานีรถไฟ	1 (0.08%)
11	หอพัก	88 (7.35%)	25	คอนโด	2 (0.17%)
12	สถานเลี้ยงเด็ก	-	26	ร้านอาหาร	6 (0.50%)

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์
13	สถานบันเทิง	11 (0.92%)	27	อุ้งระเมลิ	1 (0.08%)
14	โรงแรม	8 (0.67%)	28	แผงขายของ	1 (0.08%)
รวม					1,197

จากตารางที่ 10 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ พบว่าสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ บ้านตนเอง จำนวน 452 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 37.76 รองลงมา คือ บ้านเช่า/บ้านคนอื่น จำนวน 356 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 29.74 และถนนหรือทางหลวง จำนวน 90 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.52 ตามลำดับ

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลผู้เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่น ๆ			ชาย	หญิง	อื่น ๆ		
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	-	3	-	3	21.43
อายุระหว่าง 6 – 12 ปี	-	-	-	-	-	3	2	-	5	35.71
อายุระหว่าง 13 – 17 ปี	-	-	-	-	-	2	-	-	2	14.29
อายุระหว่าง 18 – 25 ปี	2	-	-	2	14.29	-	1	-	1	7.14
อายุระหว่าง 26 – 40 ปี	-	5	-	5	35.71	-	-	-	-	-
อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี	2	3	-	5	35.71	2	-	-	2	14.29
อายุ 60 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	1	-	-	1	7.14
ไม่ระบุอายุ	1	-	1	2	14.29	-	-	-	-	-
รวมจำนวน	5	8	1	14	100	8	6	-	14	100
ร้อยละ	35.71	57.15	7.14	100		57.15	42.85	-	100	
รวมจำนวนทั้งสิ้น	14					14				

จากตารางที่ 11 สรุปได้ดังนี้

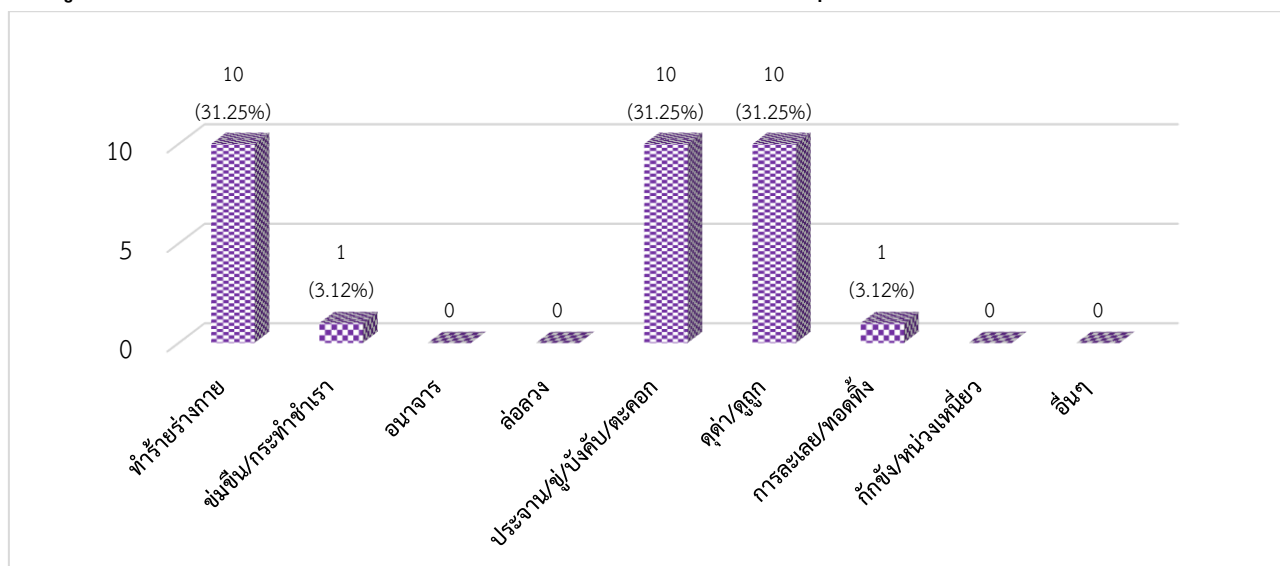
- ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 6 – 12 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 และอายุระหว่าง 13 – 17 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากับอายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

- เพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.15 และเพศหญิง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.85 ตามลำดับ

- ช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 26 – 40 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากับอายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

- เพศของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.15 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.71 และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

หมายเหตุ : ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจถูกกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ลักษณะความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 3 สรุปข้อมูลการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามลักษณะความรุนแรง พบว่า ให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 32 ราย โดยลักษณะความรุนแรงมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน 3 ลักษณะ คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 และคุกคาม/ดูถูก จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่น ๆ			ชาย	หญิง	อื่น ๆ		
ร่างกาย	-	-	-	-	-	7	3	-	10	41.67
จิตใจ	4	7	1	12	92.31	7	5	1	13	54.17
เพศ	-	-	1	1	7.69	-	-	1	1	4.16
รวม	4	7	2	13	100	14	8	2	24	100

หมายเหตุ : ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจถูกกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ประเภทความรุนแรง

จากตารางที่ 12 สรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกระงับ จำนวนทั้งสิ้น 24 ราย พบประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.67 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.16

- ผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.31 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สุรา/ยาเสพติด	9	50
สุขภาพกาย/จิต	2	11.11
หึงหวง/นอกใจ	-	-
เศรษฐกิจ/ตงงาน	4	22.22
บันดาลโทสะ	3	16.67
สื่อลามก	-	-
อื่น ๆ	-	-
รวม	18	100

หมายเหตุ : ผู้กระทำความรุนแรง 1 ราย อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากตารางที่ 13 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 18 ราย พบว่าสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ สุรา/ยาเสพติด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ เศรษฐกิจ/ตงงาน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 บันดาลโทสะ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	หน่วยงานที่ส่งต่อ (หากมีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	- โรงพยาบาล
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	2	- ชุมชน
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	-	- โรงเรียน
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	14	- พนักงานเจ้าหน้าที่
- สงเคราะห์ครอบครัว	3	- คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	4	- สำนักงานเขต
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	5	- สถานีตำรวจ
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	8	- บ้านพักเด็กและ
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544	-	- ครอบครัวกรุงเทพฯ
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	
- จัดให้ผู้ถูกระงับได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	
- อื่น ๆ	-	
รวม	37	

หมายเหตุ : ผู้ถูกระงับความรุนแรง 1 ราย อาจได้รับความช่วยเหลือ/คุ้มครองได้มากกว่า 1 วิธีการ

จากตารางที่ 14 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 37 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.84 รองลงมา คือ ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.62 และเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตามลำดับ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ประสานส่งต่อ ได้แก่ โรงพยาบาล ชุมชน โรงเรียน พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สำนักงานเขต สถานีตำรวจ และบ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้ถูกระทำ ที่เข้ารับบริการ (ราย)	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกระทำ ที่ถูกกระทำซ้ำ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	-	103	16.02	1	16.67
ข่มขืน/กระทำชำเรา	-	531	82.58	5	83.33
อนาจาร	-	-	-	-	-
ล่อลวง	-	-	-	-	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ ตะคอก	-	-	-	-	-
ดุด่า/ดูถูก	-	-	-	-	-
การละเลย/ทอดทิ้ง	-	-	-	-	-
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	9	1.40	-	-
รวมทั้งสิ้น	-	643	100	6	100

จากตารางที่ 15 สรุปข้อมูลผู้ถูกระทำ จำแนกตามลักษณะความรุนแรง มีผู้เข้ารับบริการจำนวนทั้งสิ้น 643 ราย ซึ่งลักษณะความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 531 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.58 รองลงมา คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.02 และอื่นๆ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.40 ทั้งนี้ มีจำนวนผู้ถูกระทำซ้ำ จำนวนทั้งสิ้น 6 ราย โดยถูกข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33 และถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ จำแนกตามเพศและประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม
	ชาย	หญิง	อื่นๆ		ชาย	หญิง	อื่นๆ	
ร่างกาย	-	-	-	-	13	96	-	109 (17.03%)
จิตใจ	-	-	-	-	-	-	-	-
เพศ	10	-	-	10 (100%)	35	496	-	531 (82.97%)
รวม	10 (100%)	-	-	10 (100%)	48 (7.50%)	592 (92.50%)	-	640
รวมทั้งสิ้น	10				640			

จากตารางที่ 16 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 650 ราย สรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรง จำนวน 640 ราย พบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 592 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.50 และเพศชาย จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.50 ในจำนวนนี้ พบว่า ประเภทความรุนแรงของผู้ถูกกระทำมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 531 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.97 และความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.03

- ผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวน 10 ราย เป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ในจำนวนนี้เป็นความรุนแรงทางเพศทั้งหมด

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนผู้กระทำ ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สุรา/ยาเสพติด	331	71.80
สุขภาพกาย/จิต	130	28.20
หึงหวง/นอกใจ	-	-
เศรษฐกิจ/ตักงาน	-	-
บันดาลโทสะ	-	-
สื่อลามก	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	461	100

หมายเหตุ : ผู้กระทำ ความรุนแรง 1 ราย อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากตารางที่ 17 สรุปข้อมูลผู้กระทำ ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 461 ราย พบว่า สุรา/ยาเสพติดมากที่สุด จำนวน 331 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.80 และรองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.20

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	4	0.45
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	485	54.25
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	4	0.45
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	333	37.25
- จัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	68	7.60
รวม	894	100

จากตารางที่ 18 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 894 ราย พบว่า การให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 485 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.25 รองลงมา คือ แจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน จำนวน 333 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.25 และจัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
บ้านตนเอง	101	30.24
บ้านผู้อื่น	149	44.61
สถานที่ทำงาน	20	5.99
หอพัก	20	5.99
ถนนหรือทางหลวง	5	1.50
นา/ไร่/สวน	2	0.60
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	2	0.60
ที่สาธารณะ	10	2.99
โรงแรม	5	1.50
สถานที่เรียน/โรงเรียน	10	2.99
สถานบันเทิง	10	2.99
รวม	334	100

จากตารางที่ 19 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 334 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ บ้านผู้อื่น จำนวน 149 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 44.61 รองลงมา คือ บ้านตนเอง จำนวน 101 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.24 และสถานที่ทำงาน จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.99 เท่ากันกับหอพัก จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.99

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 มีจำนวนความรุนแรงทั้งสิ้น 2,934 ราย ซึ่งเป็น **ความรุนแรงนอกครอบครัว** จำนวน 788 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.85 และเป็น **ความรุนแรงในครอบครัว** จำนวน 2,146 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.14 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุความรุนแรง

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เด็กและเยาวชน		
- ถูกทำร้ายร่างกาย	631	
- ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	131	
- ถูกกลั่นแกล้ง กระทำอนาจาร	50	
- ทารกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ	19	
รวม	831	38.72
สตรี		
- ถูกทำร้ายร่างกาย	899	
- ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	9	
- ถูกกลั่นแกล้ง กระทำอนาจาร	7	
รวม	915	42.64
ผู้สูงอายุ		
- ถูกทำร้ายร่างกาย	194	
- ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	1	
รวม	195	9.09
คนพิการ		
- ถูกทำร้ายร่างกาย	103	
- ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	1	
- ถูกกลั่นแกล้ง กระทำอนาจาร	1	
รวม	105	4.89
เพศชายที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป	100	4.66
รวมทั้งสิ้น	2,146	100

จากตารางที่ 20 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 2,146 ราย ดังนี้

1) **เด็กและเยาวชน** จำนวน 831 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.72 โดยประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 631 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 131 ราย การถูกกลั่นแกล้ง กระทำอนาจาร จำนวน 50 ราย และทารกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 19 ราย

2) **สตรี** จำนวน 915 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.64 โดยประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 899 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 9 ราย และการถูกกลั่นแกล้ง กระทำอนาจาร จำนวน 7 ราย

3) **ผู้สูงอายุ** จำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 194 ราย และการล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 1 ราย

4) **คนพิการ** จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.89 โดยประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 103 ราย รองลงมา คือ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 1 ราย และการถูกกลั่นแกล้งกระทำอนาจาร จำนวน 1 ราย

ทั้งนี้ มีผู้ถูกกระทำเป็นเพศชายที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.66

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์

สถานะความสัมพันธ์	ผู้กระทำ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
คู่สมรส/คู่สมรสเดิม/ผู้ที่อยู่กิน/เคยอยู่กิน	762	35.51
พ่อ/แม่	565	26.33
เครือญาติ	193	9
บุตร/บุตรบุญธรรม	247	11.51
พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	114	5.31
บุคคลที่อาศัยพียงพียงอยู่ในครอบครัวเดียวกัน	197	9.18
พี่น้อง	68	3.17
รวม	2,146	100

จากตารางที่ 21 สรุปข้อมูลผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 2,146 ราย พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ คู่สมรส/คู่สมรสเดิม/ผู้ที่อยู่กิน/เคยอยู่กิน จำนวน 762 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.51 รองลงมา คือ พ่อ/แม่ จำนวน 565 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.33 และบุตร/บุตรบุญธรรม จำนวน 247 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุของผู้เข้ารับบริการ

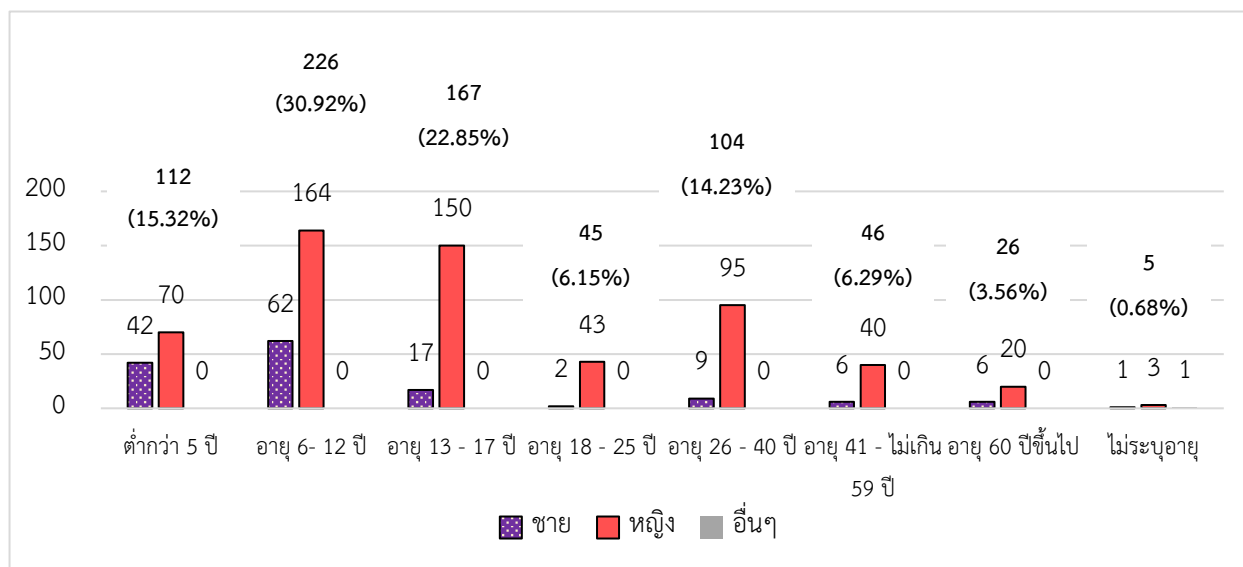
ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
0 – 18 ปี	683	31.83
19 – 24 ปี	169	7.88
25 – 59 ปี	1,066	49.67
60 ปีขึ้นไป	228	10.62
รวม	2,146	100

จากตารางที่ 22 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการ โดยแบ่งตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 25 – 59 ปี จำนวน 1,066 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.67 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 0 – 18 ปี จำนวน 683 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.82 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.62 ตามลำดับ

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลผู้เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 มีรายละเอียด ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

จากแผนภูมิที่ 4 มีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 731 ราย สรุปได้ดังนี้

- จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 226 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.92 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 13 - 17 ปี จำนวน 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.85 และอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.32 ตามลำดับ

- จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 585 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.03 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.84 และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนเหตุการณ์และจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่เข้ารับบริการ (ราย)	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่ถูกกระทำซ้ำ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	278	43.51	267	48.72	21	70
ข่มขืน/กระทำชำเรา	183	28.64	137	25	6	20
อนาจาร	31	4.85	25	4.56	-	-
ล่อลวง	3	0.47	4	0.74	-	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	22	3.44	25	4.56	-	-
ดูต่ำ/ดูถูก	25	3.91	20	3.65	2	6.67

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่เข้ารับบริการ (ราย)	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่ถูกกระทำซ้ำ (ราย)	ร้อยละ
การละเลย/ทอดทิ้ง	60	9.39	53	9.67	1	3.33
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	11	1.72	10	1.82	-	-
อื่นๆ ทารุณกรรมทางจิตใจ	26	4.07	7	1.28	-	-
รวมทั้งสิ้น	639	100	548	100	30	100

หมายเหตุ : จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจถูกใช้ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์

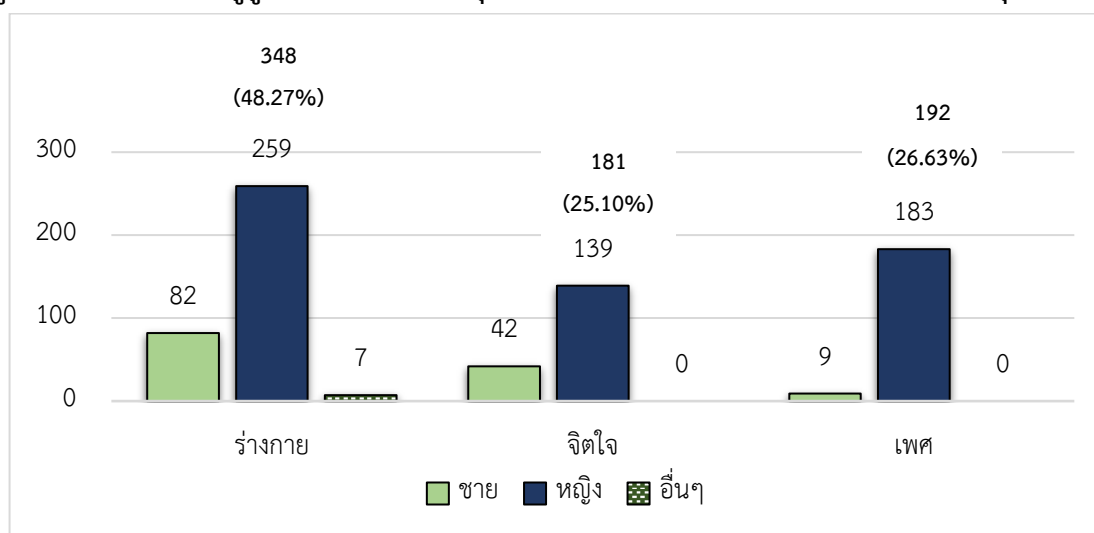
จากตารางที่ 23 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนลักษณะความรุนแรง รวมทั้งสิ้น 639 เหตุการณ์ พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 278 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43.51 รองลงมา คือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 183 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.64 และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 60 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.39 ตามลำดับ

- จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง รวมทั้งสิ้น 548 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 267 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.72 รองลงมาคือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.67 ตามลำดับ

ทั้งนี้ จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ รวมทั้งสิ้น 30 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงที่ถูกกระทำซ้ำมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ดุด่า/ดูถูก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

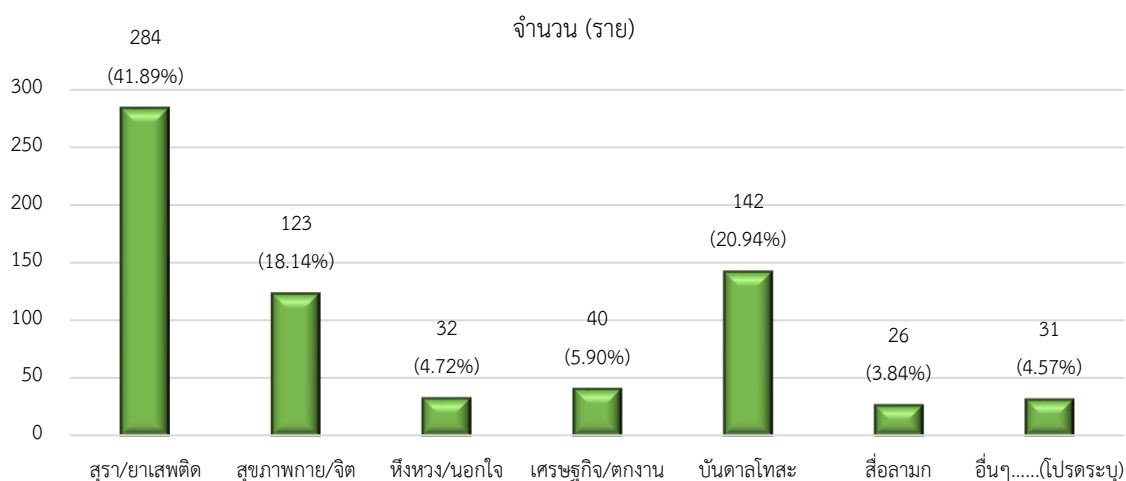
แผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทความรุนแรง

หมายเหตุ : จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจถูกกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ประเภท

จากแผนภูมิที่ 5 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำ จำแนกตามประเภทความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 721 ราย พบว่า ความรุนแรงทางร่างกายมากที่สุด จำนวน 348 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.27 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 192 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.63 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.10

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 6 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 678 ราย พบว่า สุรา/ยาเสพติดเป็นสาเหตุ/ปัจจัยมากที่สุด จำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.89 รองลงมา คือ บันดาลโทสะ จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.94 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

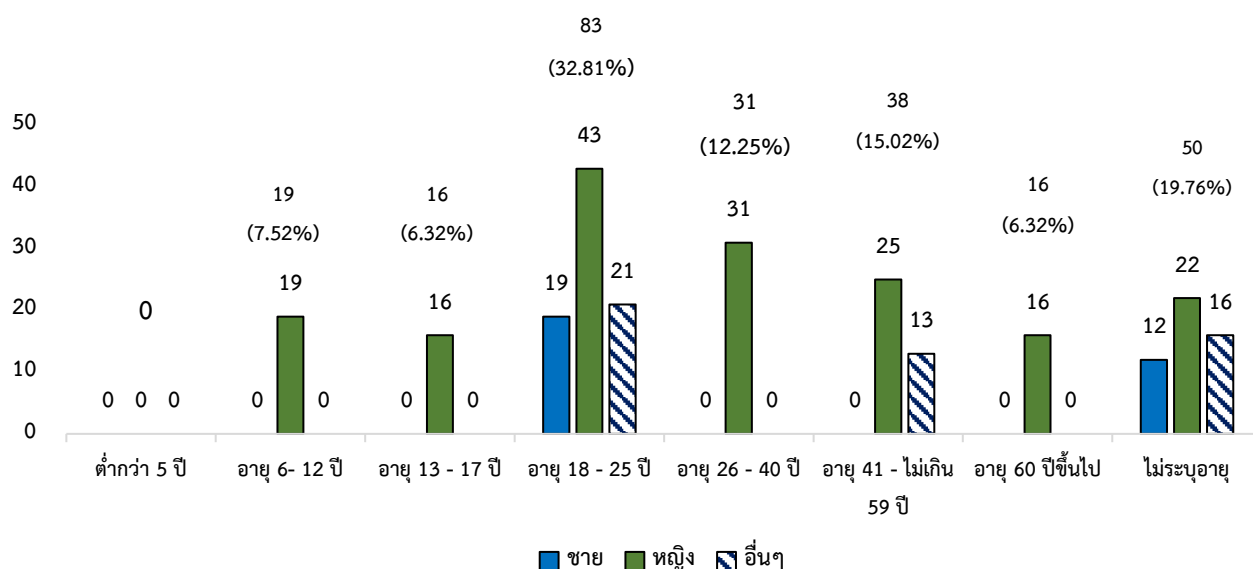
การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	115	5.66
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	392	19.29
- ส่งเข้ารับการศึกษา/การฝึกอาชีพ/การศึกษา	26	1.28
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	442	21.75
- สงเคราะห์ครอบครัว	105	5.17
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	324	15.94
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	111	5.46
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	133	6.55
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่าย แก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	78	3.84
- จัดหาที่พักชั่วคราว	169	8.32
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	71	3.49
- อื่น ๆ (จัดทำบันทึกข้อตกลง)	66	3.25
รวม	2,032	100

หมายเหตุ : ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจได้รับความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากกว่า 1 วิธีการ

จากตารางที่ 24 สรุปจำนวนการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พบว่า ดำเนินการให้คำปรึกษา/แนะนำมากที่สุด จำนวน 442 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.75 รองลงมา คือ การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 392 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.29 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 324 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.94

7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูล การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 ดังนี้ แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

จากแผนภูมิที่ 7 มีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 253 ราย สรุปได้ดังนี้

- ช่วงอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.81 รองลงมา คือ ไม่ระบุอายุ จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.76 และอายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.02

- ผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.98 รองลงมา คือ อื่น ๆ จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.76 และเพศชาย จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.25

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม
	ชาย	หญิง	อื่นๆ	
ร่างกาย	21	73	12	106 (41.90%)
จิตใจ	15	91	22	128 (50.59%)
เพศ	-	16	3	19 (7.51%)
รวม	36	180	37	253

จากตารางที่ 25 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง พบว่า ประเภทความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.59 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.90 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.51

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

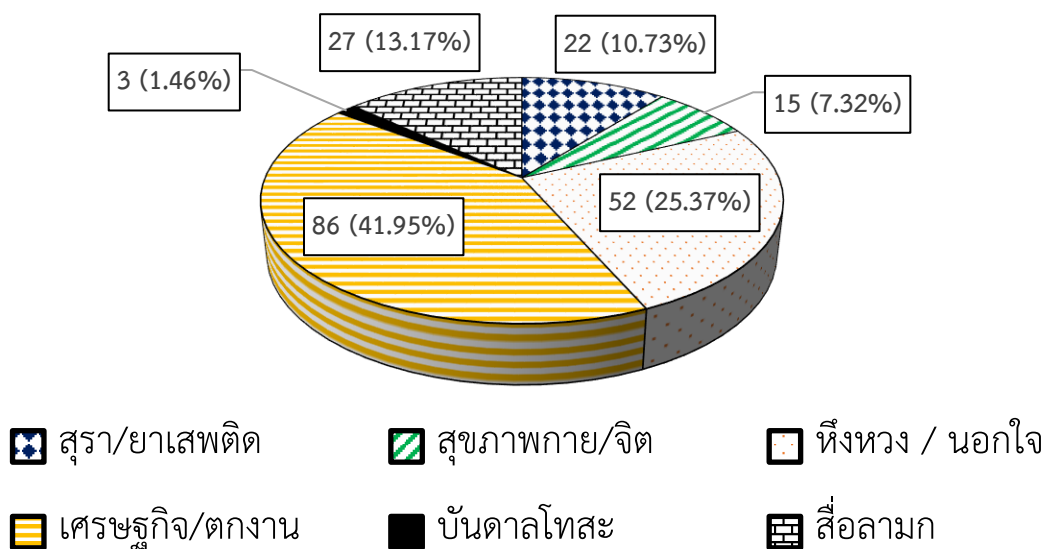
ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	42	16.60	42	16.60	-	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	21	8.30	21	8.30	-	-
ดุด่า/ตบ	39	15.41	39	15.41	8	23.50
การละเลย/ทอดทิ้ง	23	9.09	23	9.09	14	41.20
อื่นๆ	128	50.59	128	50.59	12	35.30
รวม	253	100	253	100	34	100

จากตารางที่ 26 สรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 253 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด คือ ความรุนแรงลักษณะอื่น ๆ จำนวน 128 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 50.59 รองลงมา คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 42 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.60 และดุด่า/ตบ จำนวน 39 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.41

- ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงซ้ำ จำนวนทั้งสิ้น 34 เหตุการณ์ โดยลักษณะความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ การละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 14 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คือ ความรุนแรงลักษณะอื่น ๆ จำนวน 12 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.30 และดุด่า/ตบ จำนวน 8 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.50

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

หมายเหตุ : ผู้กระทำความรุนแรง 1 ราย อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากแผนภูมิที่ 8 สรุปจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความรุนแรง พบว่า เศรษฐกิจ/ต้งานเป็นสาเหตุ/ปัจจัยมากที่สุด จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.95 รองลงมาคือ หึงหวง/นอกใจ จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.37 และสื่อลามก จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.17 ตามลำดับ

8) มุลินิธิหญิงชายก้าวไกล

มุลินิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

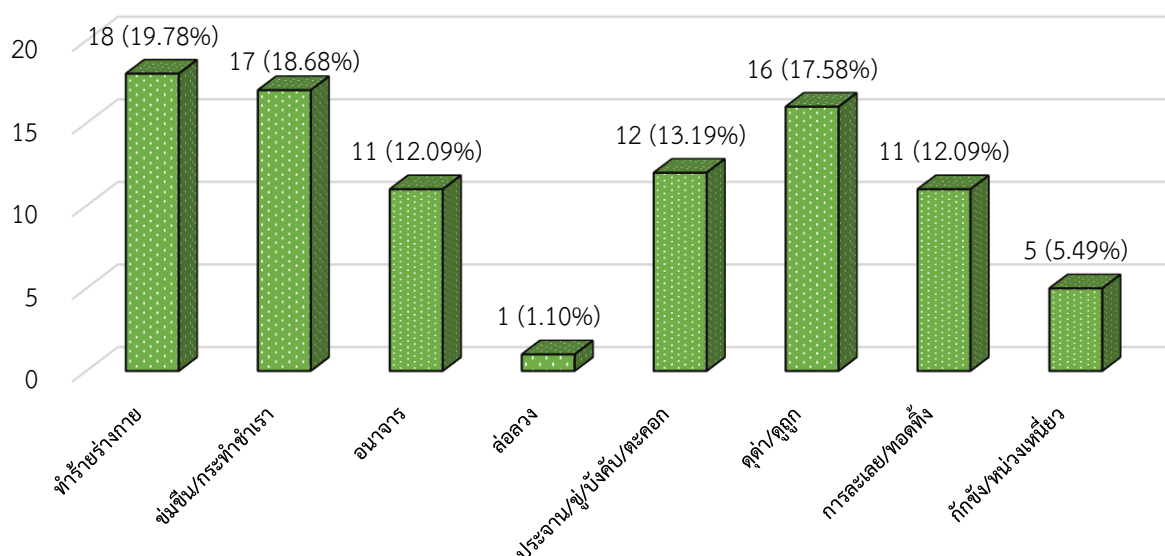
ตารางที่ 27 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่น ๆ			ชาย	หญิง	อื่น ๆ		
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	1	-	-	1	2.17
อายุระหว่าง 6 – 12 ปี	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2.17
อายุระหว่าง 13 – 17 ปี	2	-	-	2	4.17	-	5	-	5	10.87
อายุระหว่าง 18 – 25 ปี	5	-	-	5	10.42	2	12	-	14	30.43
อายุระหว่าง 26 – 40 ปี	12	1	-	13	27.08	1	10	-	11	23.91
อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี	9	-	-	9	18.75	1	10	-	11	23.91
อายุ 60 ปีขึ้นไป	5	1	-	6	12.50	-	2	-	2	4.35
ไม่ระบุอายุ	13	-	-	13	27.08	-	1	-	1	2.17
รวมจำนวน	46	2	-	48	100	5	41	-	46	100
ร้อยละ	95.83	4.17	-	100		10.87	89.13	-	100	
รวมจำนวนทั้งสิ้น	48					46				

จากตารางที่ 27 สรุปได้ดังนี้

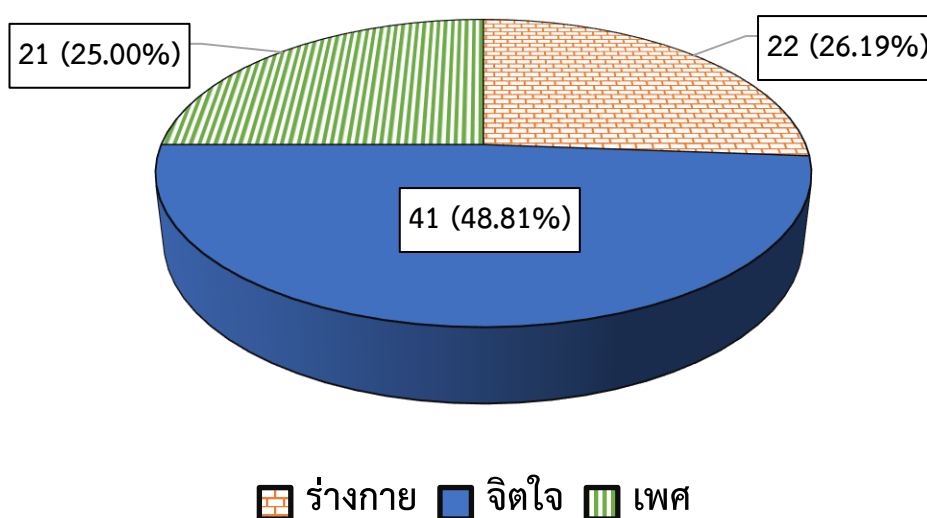
- ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ ช่วงอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.43 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.91 เท่ากันกับอายุ 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.91 และอายุระหว่าง 13 – 17 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ
- เพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.13 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.87
- ช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ ไม่ระบุอายุ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.08 เท่ากันกับอายุระหว่าง 26 – 40 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.08 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามลำดับ
- เพศของผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศชาย จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17

แผนภูมิที่ 9 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 9 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 91 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.78 รองลงมาคือ ข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.68 และดุด่า/ตู่ตัก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.58 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 10 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 84 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.81 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.19 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 25

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	0	0
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	11	11.83
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	1	1.08
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	37	39.78
- สงเคราะห์ครอบครัว	1	1.08
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	6	6.45
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	1	1.08
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	9	9.68
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	2	2.15
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	1.08
- จัดให้ผู้ถูกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	15	16.13
- อื่น ๆ เช่น ทำหนังสือร้องเรียนหน่วยงาน มหาวิทยาลัย	9	9.68
รวม	93	100

จากตารางที่ 28 สรุปจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงพบว่า ดำเนินการให้คำปรึกษา/แนะนำมากที่สุด จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.78 รองลงมา คือ จัดให้ผู้ถูกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.13 และเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.83 ตามลำดับ

9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565 รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน

ลักษณะ ปัญหา เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	ร้อยละ
1. เศรษฐกิจ	5	5	2	2	6	-	8	1	4	5	4	6	48	4.13
2. ครอบครัว	-	1	-	2	2	-	2	-	-	-	3	1	11	0.95
3. สุขภาพกาย	3	1	1	-	2	-	2	1	3	1	-	-	14	1.21
4. สุขภาพจิต	1	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	1	5	0.43
5. การประกอบอาชีพ	3	2	-	5	-	-	3	2	7	-	2	-	24	2.07
6. การศึกษา	180	158	131	54	98	90	45	68	49	58	30	58	1,019	87.77
7. ที่นิน	1	2	2	1	5	-	1	3	2	4	2	-	23	1.98
8. ที่อยู่อาศัย	-	1	2	1	2	-	3	-	1	-	1	-	11	0.95
9. ยาเสพติด	1	-	-	-	-	-	2	-	-	-	2	1	6	0.51
รวม	194	170	140	65	115	90	66	75	66	68	45	67	1,161	100

จากตารางที่ 29 สรุปข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน จำนวนทั้งสิ้น 1,161 ราย พบว่า ปัญหาการศึกษามากที่สุด จำนวน 1,019 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.77 รองลงมา คือ ปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.13 และปัญหาการประกอบอาชีพ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.07 นอกจากนี้พบว่า มีผู้ประสบปัญหาด้านครอบครัว จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.95

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับบริการบ้านพักฉุกเฉิน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่น ๆ			ชาย	หญิง	อื่น ๆ		
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อายุระหว่าง 6 – 12 ปี	-	-	-	-	-	2	1	-	3	8.11
อายุระหว่าง 13 – 17 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อายุระหว่าง 18 – 25 ปี	4	2	-	6	16.22	-	5	-	5	13.51
อายุระหว่าง 26 – 40 ปี	26	1	-	27	72.97	-	23	-	23	62.16
อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี	3	1	-	4	10.81	-	5	-	5	13.51
อายุ 60 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2.71
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมจำนวน	33	4	-	37	100	2	35	-	37	100
ร้อยละ	89.19	10.81	-	100		5.41	94.59	-	100	
รวมจำนวนทั้งสิ้น	37					37				

จากตารางที่ 30 สรุปได้ดังนี้

- ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 26 – 40 ปี จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.16 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.51 เท่ากันกับ อายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตามลำดับ
- เพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.59 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41
- ช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 26 – 40 ปี จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.22 และอายุระหว่าง 41 – ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.81
- เพศของผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศชาย จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.19 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.81

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้ถูกกระทำ ที่เข้ารับบริการ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	33	33	89.18
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	2	2	5.41
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	2	2	5.41
รวมทั้งสิ้น	37	37	100

จากตารางที่ 31 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงทั้งสิ้น 37 ราย พบว่า ลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.18 รองลงมา คือ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41 เท่ากันกับ กักขัง/หน่วงเหนี่ยว จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่นๆ			ชาย	หญิง	อื่นๆ		
ร่างกาย	36	1	-	37	50	-	37	-	37	50
จิตใจ	34	2	-	36	48.65	-	36	-	36	48.65
เพศ	1	-	-	1	1.35	-	1	-	1	1.35
รวม	71	3	-	74	100	-	74	-	74	100

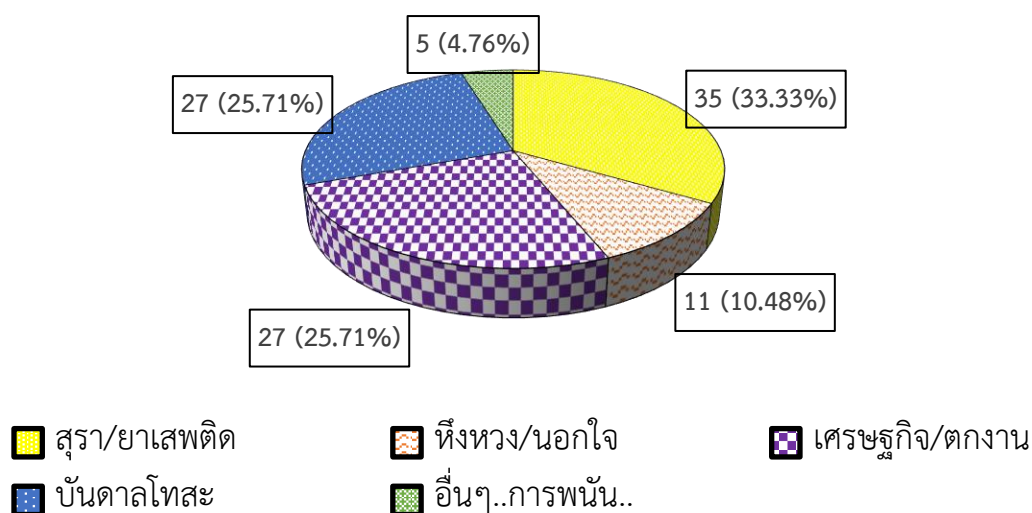
หมายเหตุ : ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 1 ราย อาจถูกกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ประเภท

จากตารางที่ 32 สรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 74 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงทางร่างกายมากที่สุด จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.65 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.35 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ถูกกระทำทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

- ผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 74 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงทางร่างกายมากที่สุด จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.65 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.35 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.95 และเพศหญิง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.05

แผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

หมายเหตุ : ผู้กระทำความรุนแรง 1 ราย อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากแผนภูมิที่ 11 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 105 ราย พบว่าสาเหตุ/ปัจจัยความรุนแรงมากที่สุด คือ สุรา/ยาเสพติด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ เศรษฐกิจ/ตงงาน จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.71 เท่ากันกับบันดลทส จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.71 และหึงหวงและนอกใจ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

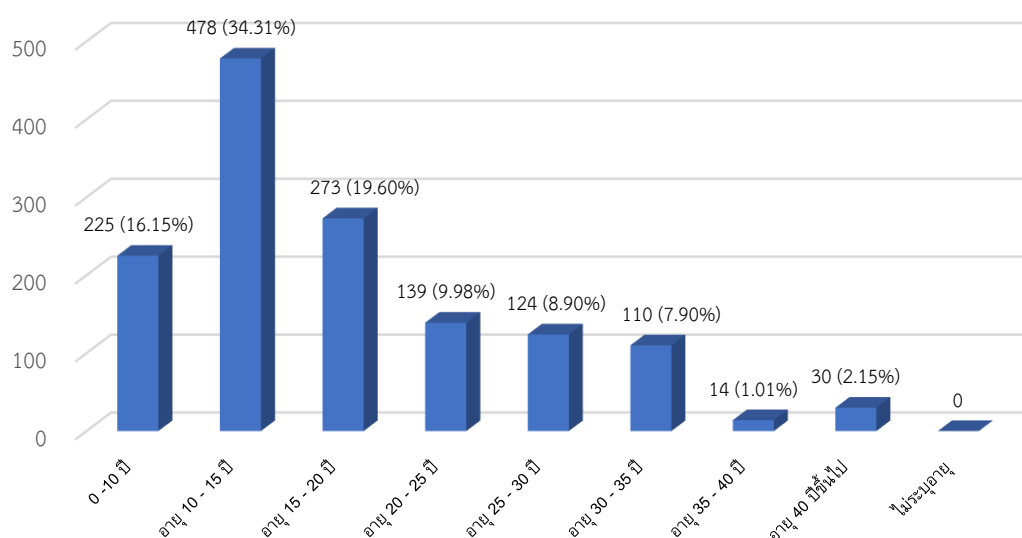
การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	-	-	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	-	-	
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	38	32.20	
- สงเคราะห์ครอบครัว	4	3.40	สภาสังคมสงเคราะห์
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	-	-	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	38	32.20	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว (บ้านพักฉุกเฉิน)	38	32.20	
- จัดให้ผู้ถูกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	118	100	

จากตารางที่ 33 สรุปจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง พบว่ามีจำนวนเท่ากัน 3 วิธีการ คือ ดำเนินการให้คำปรึกษา/แนะนำมากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.20 เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.20 และจัดหาที่พักชั่วคราว (บ้านพักฉุกเฉิน) จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.20

11) มุลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)

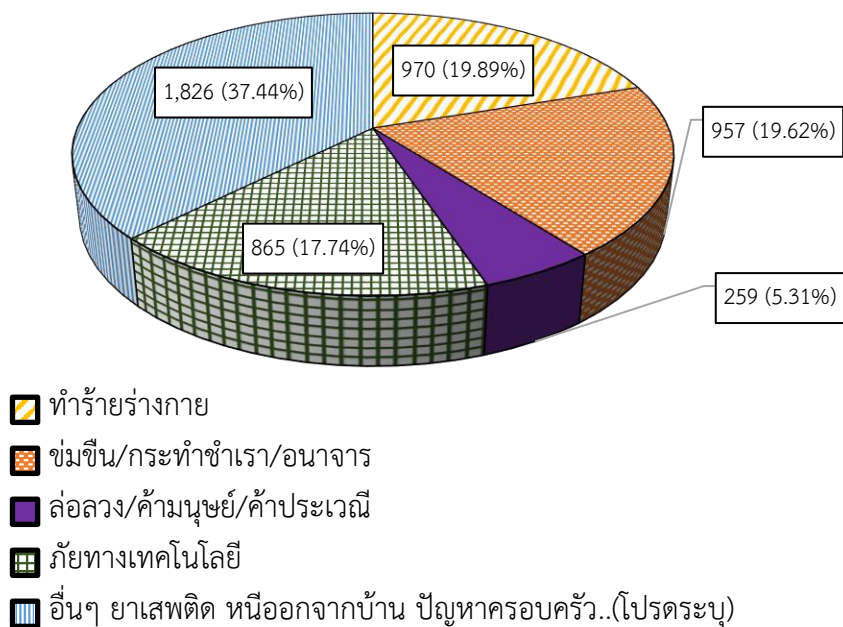
มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 มีรายละเอียดดังนี้

แผนภูมิที่ 12 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุ

จากแผนภูมิที่ 12 สรุปข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,393 ราย พบว่า ช่วงอายุ ที่ถูกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 10 - 15 ปี จำนวน 478 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.31 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 15 - 20 ปี จำนวน 273 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.60 และอายุระหว่าง 0 -10 ปี จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.15 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 13 สรุปข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 4,877 ราย พบว่าลักษณะ ความรุนแรงมากที่สุด คือ อื่นๆ (ยาเสพติด หนีออกจากบ้าน ปัญหาครอบครัว..) จำนวน 1,826 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.44 รองลงมา คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 970 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.89 และช่มชืด /กระทำชำเรา/อนาจาร จำนวน 957 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำ และผู้กระทำความรุนแรง

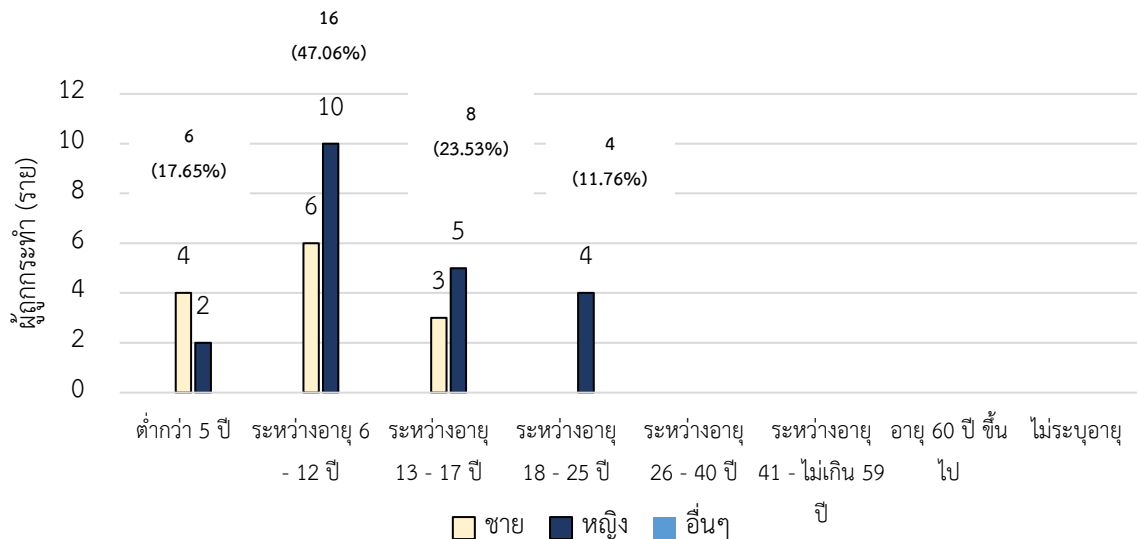
ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ		
สามี	ภรรยา	313	44.08
บิดา/มารดา	บุตร	128	18.03
บุตร	บิดา/มารดา	30	4.23
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	39	5.49
ญาติ	ญาติ	74	10.42
คนรู้จัก	อื่นๆ	70	9.86
สามีเก่า/แฟนเก่า	อื่นๆ	56	7.89
รวม		710	100

จากตารางที่ 34 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 710 เหตุการณ์ พบว่าสถานะ ความสัมพันธ์ของผู้กระทำกับผู้ถูกระทำมากที่สุด คือ ภรรยาถูกระทำความรุนแรงโดยสามี จำนวน 313 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.08 รองลงมา คือ บุตรถูกระทำความรุนแรงโดยบิดา/มารดา จำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.03 และญาติถูกระทำความรุนแรงโดยญาติ จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.42 ตามลำดับ

12) มุณิธิศุณย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มุณิธิศุณย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565 มีรายละเอียด ดังนี้

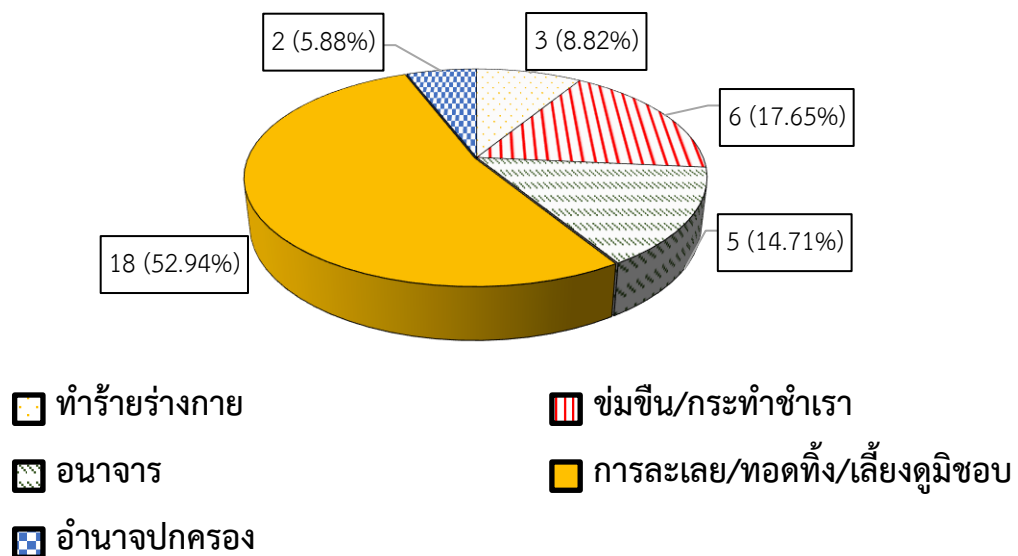
แผนภูมิที่ 14 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

หมายเหตุ : เด็ก 1 คน ผู้กระทำ 2 คน = 2 กรณี, เด็ก 2 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี, เด็ก 3 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี

จากแผนภูมิที่ 14 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 34 ราย พบว่า ช่วงอายุที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 6 - 12 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 13 - 17 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 และช่วงอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.76 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.24

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 15 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 34 ราย พบว่า ลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทะเลาะ/ทอดทิ้ง/เลี้ยงดูมิชอบ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมา คือ ช่มชู้/กระทำชำเรา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.56 และอนาจาร จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่นๆ			ชาย	หญิง	อื่นๆ		
ร่างกาย	1	5	-	6	16.66	3	3	-	6	17.65
จิตใจ	4	4	-	8	22.22	3	1	-	4	11.76
เพศ	11	-	-	11	30.56	-	11	-	11	32.35
เลี้ยงดูโดยมิชอบ	3	8	-	11	30.56	7	6	-	13	38.24
รวม	19	17	-	36	100	13	21	-	34	100

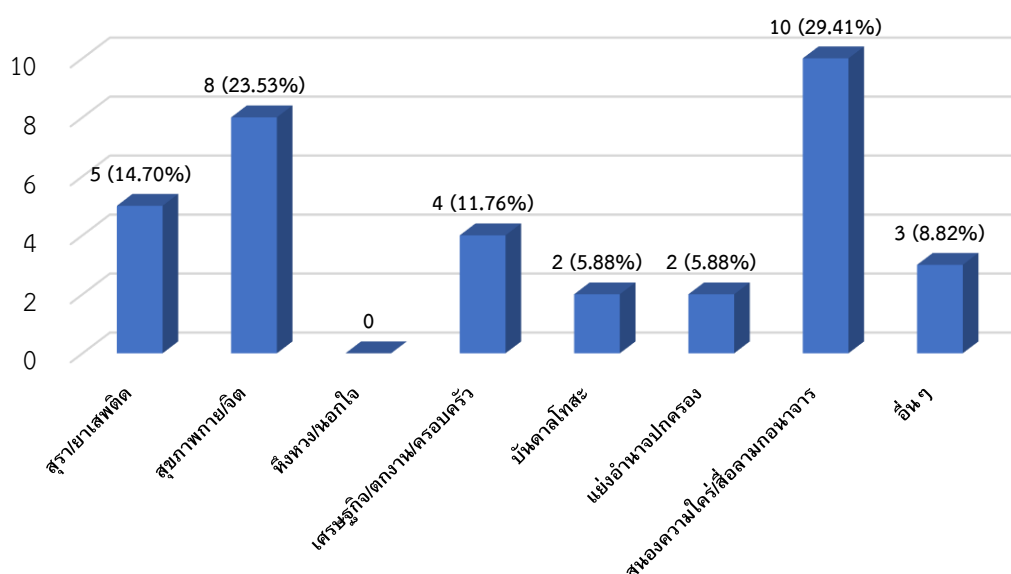
หมายเหตุ : เด็ก 1 คน ผู้กระทำ 2 คน = 2 กรณี, เด็ก 2 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี, เด็ก 3 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี

จากตารางที่ 35 สรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 34 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงมากที่สุด คือ เลี้ยงดูโดยมิชอบ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.24 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.35 และความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.76 และเพศชาย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.24

- ผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 36 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงทางเพศมากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 เท่ากันกับเลี้ยงดูโดยมิชอบ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้กระทำเป็นเพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.78 และเพศหญิง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.22

แผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวนผู้กระทำ ความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

หมายเหตุ : เด็ก 1 คน ผู้กระทำ 2 คน = 2 กรณี, เด็ก 2 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี, เด็ก 3 คน ผู้กระทำ 1 คน = 1 กรณี

จากแผนภูมิที่ 16 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 34 ราย พบว่า สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ สมองความใคร่/สื่อลามกอนาจาร จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 รองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 และ สุรา/ยาเสพติด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

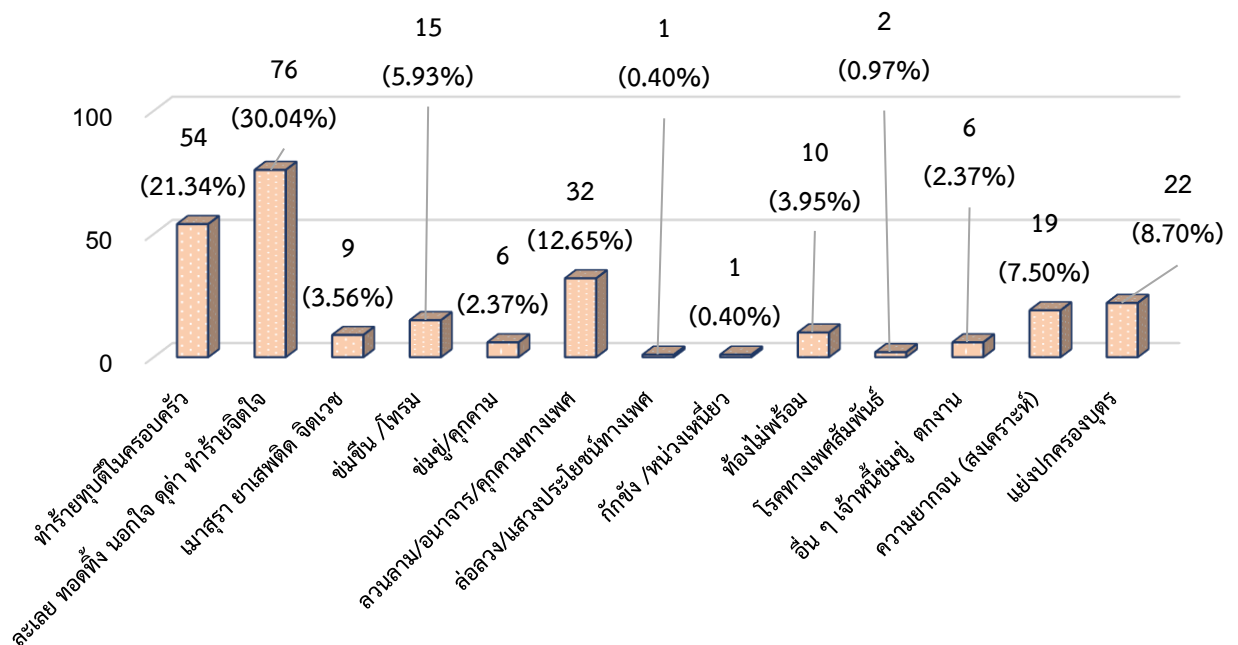
การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	-	-	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	29	15.34	บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพฯ
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	31	16.40	
- สงเคราะห์ครอบครัว	13	6.88	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	34	17.99	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล/โทรศัพท์ติดตามผล	34	17.99	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	26	13.76	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	6	3.17	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	10	5.29	- สหทัยมูลนิธิ - บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพฯ
- จัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	6	3.17	
รวม	189	100.00	

จากตารางที่ 36 สรุปข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 189 ราย พบว่า การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.99 เท่ากันกับ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล/โทรศัพท์ติดตามผล จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.99 รองลงมา คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.40 และเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.34 ทั้งนี้ การจัดหาที่พักชั่วคราวจะดำเนินการส่งต่อไปยังสหทัยมูลนิธิและบ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพฯ

13) มุลนิธิเพื่อนหญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รายงานข้อมูลผู้ขอรับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 มีรายละเอียด ดังนี้

แผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนผู้ขอรับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง

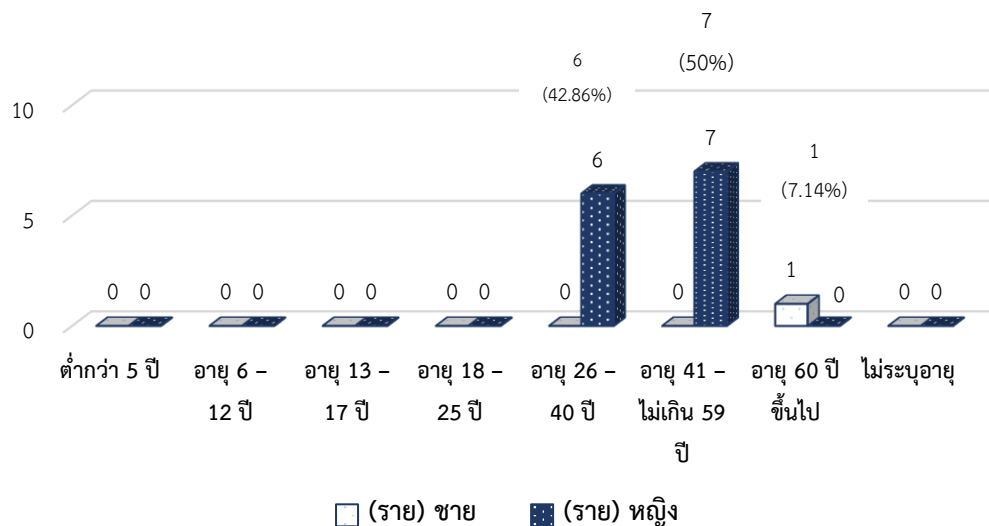

จากแผนภูมิที่ 17 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง จำนวนทั้งสิ้น 253 ราย จำแนกตามลักษณะความรุนแรง พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การละเลย ทอดทิ้ง นอกใจ ดุด่า ทำร้ายจิตใจ จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.04 รองลงมา คือ ทำร้ายทุบตีในครอบครัว จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.34 และการลวนลาม/อนาจาร/คุกคามทางเพศ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.65 ตามลำดับ

14) สภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 รายละเอียดดังนี้

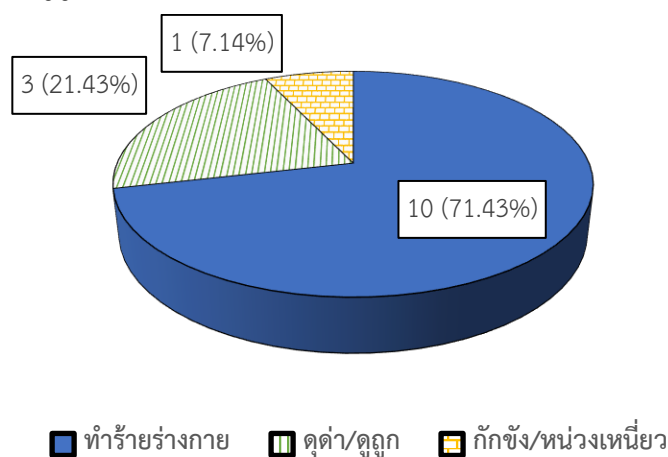
แผนภูมิที่ 18 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

จากแผนภูมิที่ 18 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย พบว่า อายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี มากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.86 และเพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

แผนภูมิที่ 19 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

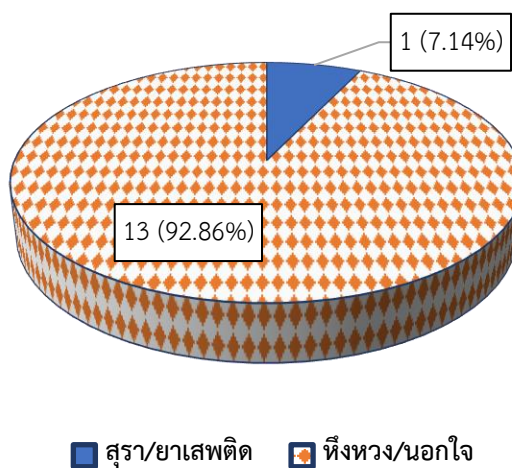
จากแผนภูมิที่ 19 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย พบว่า ลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ ดุด่า/ดูถูก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 และกักขัง/หน่วงเหนี่ยว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	ผู้ถูกระทำ (ราย)			รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	อื่นๆ		
ร่างกาย	-	10	-	10	71.43
จิตใจ	-	4	-	4	28.57
เพศ	-	-	-	-	-
รวม	-	14	-	14	100

จากตารางที่ 37 สรุปข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย พบว่าประเภทความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57

แผนภูมิที่ 20 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

หมายเหตุ : ผู้กระทำความรุนแรง 1 ราย อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากแผนภูมิที่ 20 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย พบว่า สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ หึงหวง/นอกใจ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.86 และสุรา/ยาเสพติด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	-	-	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	14	100	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	-	-	
- สงเคราะห์ครอบครัว	-	-	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	-	-	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล/โทรศัพท์ติดตามผล	-	-	

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	-	-	
- จัดให้ผู้ถูกรักษา ทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
รวม	14	100	

จากตารางที่ 38 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกรักษาด้วยความรุนแรง
โดยวิธีการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 ข้อมูลจากหน่วยงานหลัก (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)

1.2.2 ข้อมูลภารกิจ และผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ภารกิจของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีกลไกในการขับเคลื่อนงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค คือ ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว 76 จังหวัด ซึ่งมีการปฏิบัติงานทั้งในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การรวบรวม การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล การติดตาม การคุ้มครองช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อไม่ให้มีการกระทำซ้ำ และการป้องกันความเสี่ยงที่จะนำไปสู่การกระทำรุนแรงในครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมและครอบคลุมทั่วประเทศ รวมทั้งการรณรงค์ให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว อย่างไรก็ตาม กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้เพียงหน่วยงานเดียว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในเชิงบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาสังคม ในรูปแบบสหวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ตำรวจ ทนายความ อัยการ ศาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงภาคประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรอบด้าน และทันต่อสถานการณ์

ผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

1. การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกรักษาด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในปี 2564 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ประเมินผลสัมฤทธิ์ “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกรักษาด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550” และในปี 2565 จึงได้มีการแต่งตั้งและขับเคลื่อน “คณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกรักษาด้วยความรุนแรงในครอบครัว” โดยมีศาสตราจารย์พิเศษจรูญ รักดิษฐ์นากุล เป็นประธาน และมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ร่วมกันประชุม จำนวน 6 ครั้ง โดยได้ร่วมกันพิจารณากรอบแนวทางการจัดทำร่างกฎหมายฯ และวางกรอบพิจารณาปรับปรุงแก้ไขจากประเด็นข้อเสนอแนะที่ได้จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ฯ โดยข้อเสนอแนะเบื้องต้นให้แก้ไขและปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองผู้ถูกรักษาด้วยความรุนแรงในครอบครัวยิ่งขึ้น เช่น

- การแก้ไขบทนิยามคำว่า “บุคคลในครอบครัว” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น
- การแก้ไขอัตราโทษสำหรับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวให้สูงขึ้นหรือมีบทลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับผู้ที่กระทำความผิดซ้ำ
- การปรับปรุงมาตรการที่ดำเนินการกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเพื่อให้มีการลดหรือระงับยับยั้งมิให้มีการกระทำความผิดซ้ำ
- การขยายขอบเขตของผู้มีอำนาจร้องทุกข์ให้กว้างยิ่งขึ้นโดยไม่จำกัดแต่เฉพาะผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวนั้นไม่ประสงค์จะร้องทุกข์แต่มีเหตุสมควรที่จะต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถร้องทุกข์แทนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ เป็นต้น

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการจ้างสำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นที่ปรึกษาโครงการพัฒนากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เพื่อจัดทำ “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ตามกรอบแนวทางการจัดทำร่างกฎหมายฯ ที่คณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายฯ ได้พิจารณาแล้ว ซึ่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้มีการจัดการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าว จำนวน 4 ครั้ง (4 ภาค) ระหว่างเดือนธันวาคม 2565 - มกราคม 2566 โดยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ซึ่งได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนทั่วไปที่สนใจ

ในการนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับสำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ดำเนินการปรับปรุง “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ให้สอดคล้องกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นและนำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เข้าสู่การประชุมพิจารณาของคณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต่อไป

2. การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว (MOU)

ในปี พ.ศ. 2564 มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว (MOU) วัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือทั้งในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ และคุ้มครอง รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพตอบสนองสถานการณ์ และความต้องการของผู้ประสบปัญหาได้มากยิ่งขึ้น โดยมีหน่วยงานร่วม MOU ทั้งสิ้น 27 หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 16 หน่วยงาน และองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน 11 องค์กร ดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ	องค์กรพัฒนาเอกชน
1. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	1. กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
2. กระทรวงสาธารณสุข	2. สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์
3. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	3. สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

หน่วยงานภาครัฐ	องค์กรพัฒนาเอกชน
4. กระทรวงศึกษาธิการ	4. สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย
5. กระทรวงวัฒนธรรม	5. มูลนิธิวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี
6. กระทรวงการต่างประเทศ	6. มูลนิธิเพื่อนหญิง
7. กระทรวงแรงงาน	7. มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
8. กระทรวงมหาดไทย	8. มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
9. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	9. มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม
10. กระทรวงการคลังกระทรวงยุติธรรม	10. มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
11. กรุงเทพมหานคร	11. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12. สำนักงานอัยการสูงสุด	
13. ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง	
14. สำนักงานศาลยุติธรรม	
15. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
16. กระทรวงยุติธรรม	

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้มีการบูรณาการขับเคลื่อนโครงการร่วมกับหน่วยงาน MOU ในปี 2565 ดังนี้

1) หน่วยงานภาคีเครือข่ายเข้าร่วมจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการของเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2566 - 2570 และประจำปี พ.ศ. 2565

2) หน่วยงานภาคีเครือข่ายที่มีการบรรจุโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการของเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2565 และดำเนินการทำแผนปฏิบัติการฯ จำนวน 17 หน่วยงาน โดยมีโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด 70 โครงการ/กิจกรรม

3) หน่วยงานภาคีเครือข่ายร่วมประกาศเจตนารมณ์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้แนวคิด “R-E-S-P-E-C-T : สร้างการยอมรับต่อความเท่าเทียม” เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2565 ณ โรงแรมบางกอกกัญญา กรุงเทพมหานคร

3. (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการของเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว (พ.ศ. 2566 – 2570)

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำและพิจารณา (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการของเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือทั้งในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือและคุ้มครอง รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพตอบสนองสถานการณ์ และความต้องการของผู้ประสบปัญหาได้มากยิ่งขึ้น โดยใช้กรอบแนวทางการขับเคลื่อนตามมาตรการ 5P โดยมี 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 กำหนดและพัฒนานโยบาย (Policy)
- (2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมาตรการในการป้องกัน (Prevention)
- (3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การให้ความคุ้มครอง (Protection)
- (4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การกำหนดแนวทางการดำเนินคดี (Prosecution)
- (5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วน (Partnership)

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กำลังอยู่ในกระบวนการปรับปรุง (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการของเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนประกาศใช้ต่อไป

(ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

4. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการในครอบครัว

คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ ได้แต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการในครอบครัว” อันประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการในครอบครัว

ในปี 2565 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการฯ จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งครั้งที่ 1/2565 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 เพื่อพิจารณา (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาตการต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และครั้งที่ 2/2565 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2565 เพื่อพิจารณา (ร่าง) รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระหว่างความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564

5. การเสริมสร้างกลไกการปฏิบัติงานตามกฎหมาย

(1) การอบรมและเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระหว่างความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในปี 2565 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้ดำเนินการจัดอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระหว่างความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รุ่นที่ 26 ระหว่างวันที่ 16 – 26 สิงหาคม 2565 จำนวน 50 คน และรุ่นที่ 27 ระหว่างวันที่ 14 - 24 ธันวาคม 2565 จำนวน 48 คน รวมถึงมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี (พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10) ซึ่งเป็น “พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด” จำนวน 56 คน ดังนั้น ในปัจจุบัน (ตั้งแต่ปี 2552 - 2565) มีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งฯ แล้ว จำนวนทั้งสิ้น 1,264 คน

(2) การเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี (พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10)

ในปี 2565 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกคำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ 274/2565 ลงวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2565 เรื่อง มอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มอบอำนาจในการออกคำสั่งให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่

- (1) นายอำเภอ
- (2) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (3) หัวหน้าสถานีตำรวจ
- (4) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- (5) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(3) การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวดำเนินการจัดการอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของ “ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว” ทุกจังหวัด ๆ ละ 1 คน เป็นประจำทุกปี เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ประเด็นที่มีการพัฒนาศักยภาพ ได้แก่ ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างพลังทีมงานและการเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิด บทบาทของเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

(4) การเสริมสร้างกลไกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน

ในปี 2565 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพกลไกชุมชนในการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อชุมชน โดยได้ดำเนินการจำนวน 2 รุ่น รวมทั้งสิ้น 84 คน ได้แก่

รุ่นที่ 1 ในพื้นที่ 4 ภาค จำนวน 17 จังหวัด ได้แก่ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก นครสวรรค์ กำแพงเพชร สุโขทัย ราชบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร ปราชญ์บุรี นนทบุรี ขอนแก่น ชัยภูมิ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ยโสธร หนองบัวลำภู และชุมพร มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น 48 คน

รุ่นที่ 2 ภาคกลาง จำนวน 16 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี จันทบุรี ชลบุรี ชัยนาท นครนายก นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ ปราชญ์บุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สระแก้ว สระบุรี อ่างทอง และเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น 36 คน

(5) การเสริมสร้างกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ขับเคลื่อนคณะทำงานบูรณาการการทำงานในการจัดการกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้ร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานของคณะทำงานฯ ที่ให้ความสำคัญในการให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานให้เกิดความร่วมมืออย่างแท้จริง ร่วมกันออกแบบนวัตกรรมใหม่ เพื่อเติมเต็มการทำงานการป้องกัน และกระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งได้พิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยในปี 2565 มีการจัดทำและขับเคลื่อนร่างแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนกลไกป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว/สังคม ของจังหวัดน่าน 3 จังหวัด ได้แก่ ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และชุมพร ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ท้องถิ่น และภาคประชาสังคม

6. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกชุมชน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกระดับชุมชน ได้แก่ “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน” หรือ ศพค. ซึ่งเป็นพลเมืองอาสาและเป็นกลไกในการป้องกัน รับแจ้งเหตุ

ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กรณีมีเหตุการณ์ทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมจำนวน 7,194 แห่ง (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2565)

นอกจากนี้ ได้พัฒนาศักยภาพคณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยประเด็น ความรุนแรงในครอบครัว เป็นประเด็นหนึ่งที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้คณะทำงานศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้คณะทำงานศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน สามารถดำเนินการรับแจ้งเหตุ เข้าระงับเหตุร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตำรวจ ในการป้องปรามการกระทำ ความรุนแรง พร้อมทั้งสามารถทำงานร่วมกับสหวิชาชีพในพื้นที่ในการช่วยเหลือ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้กำหนดแนวทางดำเนินการขับเคลื่อน และพัฒนาศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชน แบบบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือครอบครัว รวมถึงปัญหา ทางสังคมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้ง ยังมีการพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนองค์ความรู้เชิงประเด็น เพื่อยกระดับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ให้สามารถเป็น “ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล” และ “ศูนย์ปฏิบัติการ เพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล” (ศปก. ต.)

7. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรเพิ่มกรอบอัตรากำลัง

ในปี 2565 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการขอปรับเพิ่มกรอบอัตรากำลังพนักงาน ราชการ จำนวน 231 อัตรา (ตำแหน่งด้านกฎหมาย ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านจิตวิทยา) เพื่อรองรับ การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ ในศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัว (ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว) ซึ่งในส่วนกลางตั้งอยู่ที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว จำนวน 3 อัตรา และส่วนภูมิภาค ตั้งอยู่ที่สำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด จังหวัดละ 3 อัตรา โดยส่งเรื่องขอปรับอัตรากำลังข้างต้น ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อดำเนินการ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับขอบเขตการดำเนินงานตำแหน่งดังกล่าวก่อนส่งให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ต่อไป

8. การสร้างความตระหนักรู้และการสร้างทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคล ในครอบครัว ในช่วงเดือนพฤศจิกายนเป็นประจำทุกปี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างพลังและกระแสสังคมในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ ให้สังคมตระหนักต่อประเด็นปัญหาความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ สนับสนุน และจัดกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือความรุนแรงฯ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณ ให้ทุกจังหวัดร่วมจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวร่วมกันทุกปี

ในปี 2565 สค. มีกำหนดจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างวันที่ 24 – 25 พฤศจิกายน 2565 ณ โรงแรมกราฟ โฮเทล กรุงเทพมหานคร ภายใต้แนวคิด R-E-S-P-E-C-T : สร้างการยอมรับต่อความเท่าเทียม ในงานมีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การบรรยายเสวนาวิชาการ กิจกรรมเปิดตัว “หลักสูตรอบรมออนไลน์เพื่อสร้างครอบครัวที่พึงพิงอันปลอดภัย (E-learning)” กิจกรรมประกาศเจตนารมณ์ ยุติความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และกิจกรรมพื้มอปลักรางวัลเชิดชูเกียรติ ในการสนับสนุน และส่งเสริมการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งสิ้นจำนวน 200 คน นอกจากนี้ ในส่วนภูมิภาคมีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ รวมทั้งร่วมกับหน่วยงานองค์กรเครือข่ายจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ ในรูปแบบต่าง ๆ

นอกจากนี้ ได้ผลิตสื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงในครอบครัว เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ เอกสาร Infographic วิดีทัศน์ ฯลฯ โดยเผยแพร่ในช่องทางต่าง ๆ ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เช่น เว็บไซต์ Facebook YouTube TikTok Line เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และได้รับรู้ถึงสิทธิ สวัสดิการ และการขอความช่วยเหลือจากช่องทางต่าง ๆ รวมถึงสามารถเข้าถึงการให้บริการ คຸ່ມครองช่วยเหลือที่เป็นมิตรมากขึ้น

9. การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการของพระราชบัญญัติคຸ່ມครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในปี 2565 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการทบทวนและปรับปรุง “กระบวนการช่วยเหลือคຸ່ມครองตามพระราชบัญญัติคຸ່ມครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550” ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมในการช่วยเหลือคຸ່ມครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ดังนี้

➤ ขั้นตอนการรับแจ้งเหตุ (ทันที)

โดยกำหนดหน่วยงานรับแจ้งเหตุ ได้แก่ (1) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 (2) ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค (3) บ้านพักเด็กและครอบครัว (4) สถานีตำรวจ (5) ที่ว่าการอำเภอ/กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน (มาตรา 5) (6) ศูนย์พึ่งได้ (OSCC) ในโรงพยาบาลต่าง ๆ และ (7) ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

➤ ขั้นตอนการสอบข้อเท็จจริง (ภายใน 24 ชม.)

ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การระงับเหตุ การประเมินสถานการณ์ความรุนแรง การแจ้งสิทธิตามกฎหมาย การประสานส่งต่อหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง การจัดหาที่พักชั่วคราว การขอคำสั่งคຸ່ມครองสวัสดิภาพต่อศาล

➤ ขั้นตอนการส่งต่อให้ความช่วยเหลือคຸ່ມครอง (ภายใน 72 ชม.)

ได้แก่ การจัดให้มีตำรวจรักษาทางแพทย์ การขอรับคำปรึกษา การจัดให้มี Case Manager และการจัดให้มีการหารือกันของทีมสหวิชาชีพ

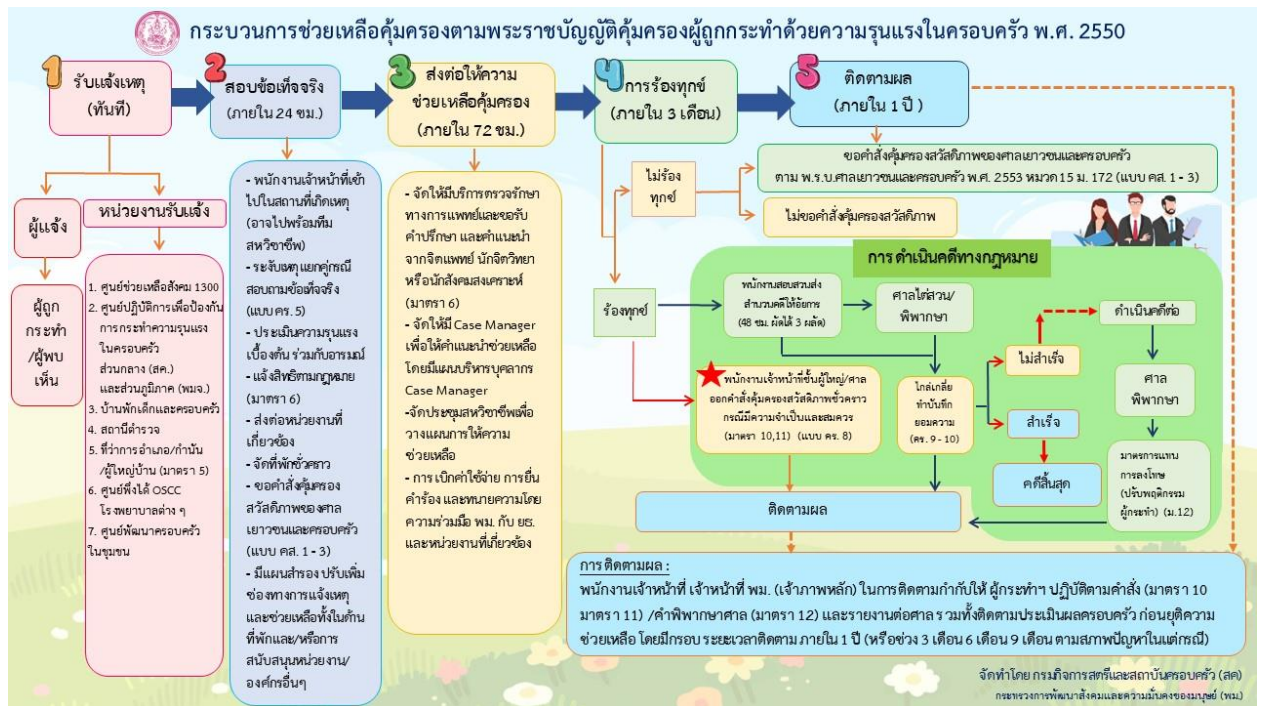
➤ ขั้นตอนการร้องทุกข์ (ภายใน 3 เดือน)

ทั้งกรณีที่มีการร้องทุกข์ และกรณีที่ไม่มีการร้องทุกข์ และขอคำสั่งคຸ່ມครองสวัสดิภาพของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 หมวด 15 มาตรา 172

➤ ขั้นตอนการติดตามผล (ภายใน 1 ปี)

เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (เจ้าภาพหลัก) มีหน้าที่ในการติดตามกำกับให้ผู้กระทำฯ ปฏิบัติตามคำสั่งคຸ່ມครองสวัสดิภาพฯ (มาตรา 10/มาตรา 11) คำพิพากษาศาล (มาตรา 12) และรายงานต่อศาล รวมทั้งติดตามประเมินผลครอบครัวก่อนยุติความช่วยเหลือ

ทั้งนี้ ในการดำเนินกระบวนการช่วยเหลือคຸ່ມครองตามพระราชบัญญัติคຸ່ມครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดังกล่าวข้างต้น ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทุกจังหวัด ดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ทีม One Home/ทีมสหวิชาชีพ) เพื่อให้มีการปฏิบัติและเกิดผลในเชิงปฏิบัติในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้

10. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีนโยบายและอยู่ระหว่างดำเนินการโครงการคลังข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) โดยวางแผนจัดทำระบบข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ในการสนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมสถาบันครอบครัว พร้อมทั้งอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวในเว็บไซต์ www.violence.in.th ให้เข้ากับระบบข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) เพื่อรองรับการดำเนินงานของกลไกการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

11. ห้องให้คำปรึกษาครอบครัวในระบบออนไลน์ Application Line และเว็บไซต์เพื่อนครอบครัว (www.เพื่อนครอบครัว.com)

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้จัดทำระบบ “เพื่อนครอบครัว : Family Line” เพื่อเป็นศูนย์กลางบริการให้คำปรึกษาในทุกประเด็นสำหรับสมาชิกครอบครัวทุกวัย และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้สำหรับครอบครัว โดยให้บริการออนไลน์ภายใต้ระบบปรึกษาความลับ ฟรี 24 ชั่วโมง ผ่าน Web Application www.เพื่อนครอบครัว.com และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงผ่าน Line OA เพื่อนครอบครัว ปัจจุบันให้บริการคำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านใน 9 ประเด็น ได้แก่

1. สารพันเรื่องครอบครัว
2. กฎหมายด้านครอบครัว
3. ความรุนแรงในครอบครัว
4. Talk with teen เพื่อนที่ไว้ใจ
5. สวัสดิการแม่เลี้ยงเดี่ยว
6. การเลี้ยงดูเด็กและวัยรุ่น
7. Gender Voices
8. หางาน
9. แก้น้ำ

และอยู่ระหว่างเชื่อมโยงระบบเพื่อนครอบครัวกับระบบให้ความช่วยเหลือในประเด็นต่าง ๆ เช่น ระบบคุ้มครอง และช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระบบศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 นอกจากนี้ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้สำหรับครอบครัวทุกช่วงวัย ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมก่อนมีครอบครัว พ่อแม่มือใหม่ ครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่น ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ และครอบครัวกับการรับมือสถานการณ์เฉพาะ ทั้งในรูปแบบบทความ และ E-Learning

1.2.1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565) ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2556 – 2565 จากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
2561	1,299	1,028	138	20	1,186	183	1,007	21	1,211
2562	1,532	1,253	205	37	1,495	270	1,206	39	1,515
2563	1,789	1,393	248	54	1,695	297	1,392	43	1,732
2564	2,114	1,610	310	58	1,978	382	1,624	59	2,065
2565	2,025	1,410	275	45	1,730	351	1,404	49	1,802
รวม	14,495	11,166	1,793	308	13,267	2,099	11,162	274	13,535

หมายเหตุ: 1 เหตุการณ์ความรุนแรง อาจมีผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ราย

จากตารางที่ 39 สรุปข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ปี 2556 – 2565 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2565 มีจำนวน 2,025 เหตุการณ์ สรุปได้ดังนี้

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,818 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,413 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.72 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 355 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.53 และไม่ระบุ จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.75

ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,753 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 1,420 ราย คิดเป็นร้อยละ 81 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.86 และไม่ระบุ จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.14

ทั้งนี้ ข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่ปี 2556 – 2565 จะเห็นว่า ในทุก ๆ ปี เพศหญิงเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามลักษณะความรุนแรงในครอบครัว

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	1,569 (54.92%)	1,136	193	37	1,366 (54.06%)	284	1,088	41	1,413 (54.26%)
ดุด่า/ตู่ตัก	494 (17.29%)	347	96	16	459 (18.16%)	78	375	15	468 (17.97%)
หยาบคาย/ ตะคอก / ประจาน/ขู่/ บังคับ	467 (16.35%)	361	53	9	423 (16.74%)	72	351	11	434 (16.67%)
การละเลย/ ทอดทิ้ง	102 (3.57%)	49	39	3	91 (3.60%)	48	48	1	97 (3.73%)
ข่มขืน	81 (2.84%)	59	5	2	66 (2.61%)	2	64	1	67 (2.57%)
กักขัง/หน่วง เหนี่ยว	66 (2.31%)	44	12	3	59 (2.33%)	11	47	2	60 (2.30%)
อนาจาร	45 (1.58%)	31	2	1	34 (1.35%)	1	33	1	35 (1.34%)
ล่อลวง	9 (0.32%)	7	0	0	7 (0.28%)	1	7	0	8 (0.32%)
ไม่ระบุ	24 (0.84%)	14	8	0	22 (0.87)	5	17	0	22 (0.84%)
รวม	2,857	2,048	408	71	2,527	502	2,030	72	2,604

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ อาจมีการใช้ความรุนแรงมากกว่า 1 ลักษณะความรุนแรง

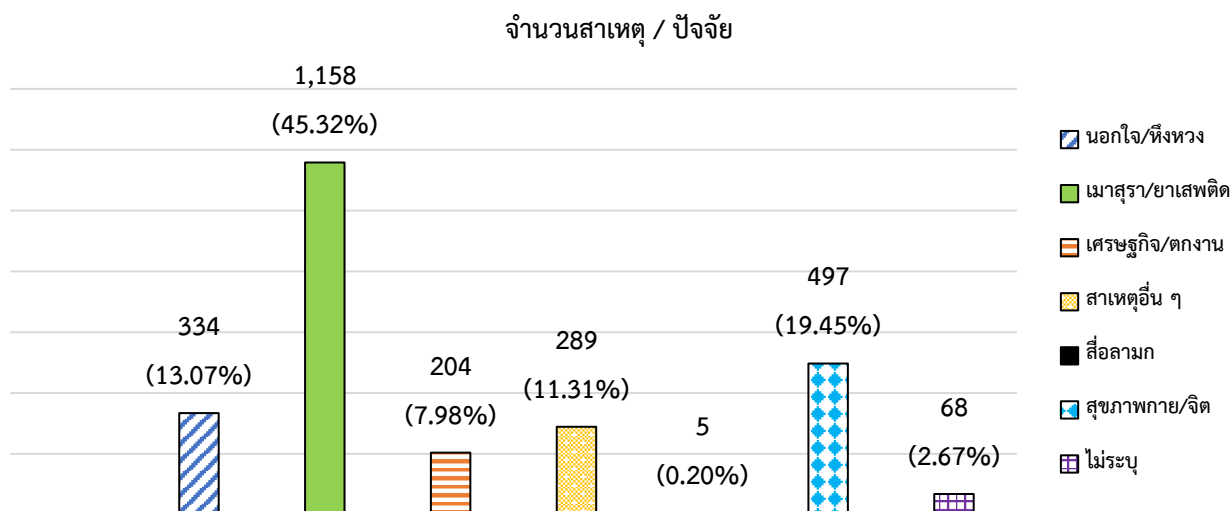
จากตารางที่ 40 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรง 3 ลำดับแรก ดังนี้

- ลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,569 เหตุการณ์ มีผู้ถูกกระทำ จำนวน 1,413 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.26 เป็นเพศหญิงมากที่สุด และมีผู้กระทำ จำนวน 1,366 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.06 เป็นเพศชายมากที่สุด

- ลักษณะความรุนแรงรองลงมา คือ ดุด่า/ตู่ตัก จำนวน 494 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.16 มีผู้ถูกกระทำ จำนวน 468 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.97 เป็นเพศหญิงมากที่สุด และมีผู้กระทำ จำนวน 459 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.16 เป็นเพศชายมากที่สุด

- ลักษณะความรุนแรงลำดับที่ 3 คือ หยาดคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 467 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.35 มีผู้ถูกกระทำ จำนวน 434 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 เป็นเพศหญิงมากที่สุด และมีผู้กระทำ จำนวน 423 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.74 เป็นเพศชายมากที่สุด

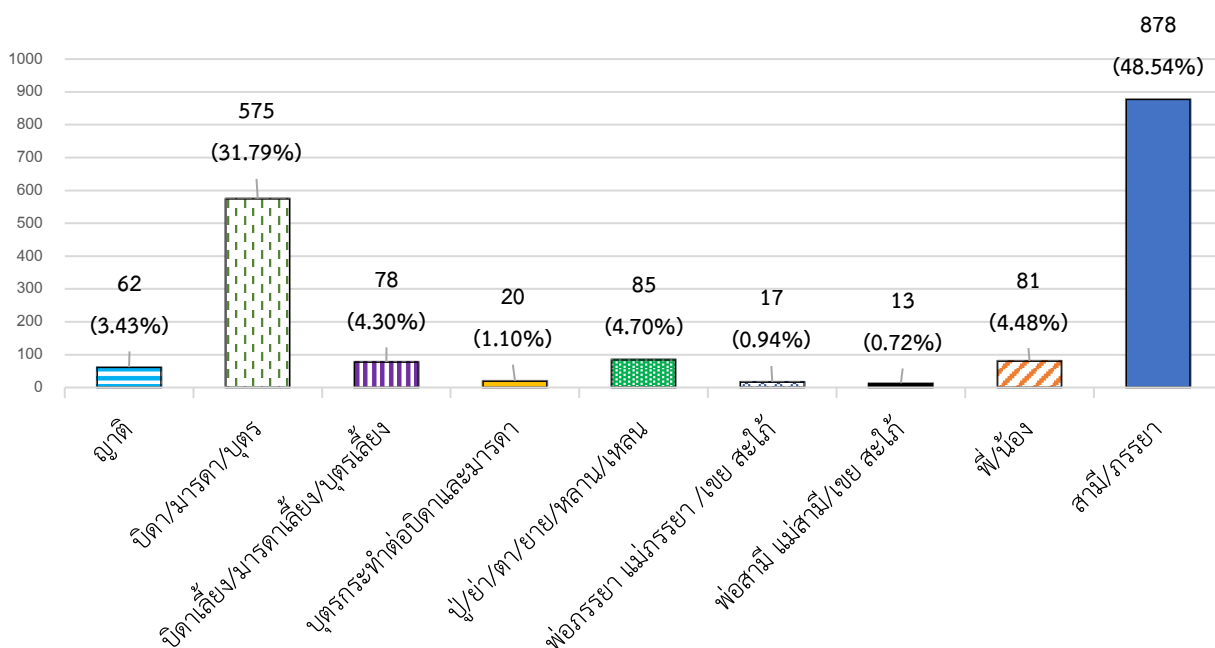
แผนภูมิที่ 21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัย

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ความรุนแรง อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ/ปัจจัย

จากแผนภูมิที่ 21 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 2,555 เหตุการณ์ พบว่าสาเหตุ/ปัจจัยมากที่สุด คือ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 1,158 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.32 รองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 497 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.45 และนอกใจ/หึงหวง จำนวน 334 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 13.07 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 22 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์

จากแผนภูมิที่ 22 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,809 เหตุการณ์ พบว่า สถานะความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ระหว่างสามีกับภรรยา จำนวน 878 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.53 รองลงมา คือ บิดา/มารดา/บุตร จำนวน 575 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 31.78 และปู่/ย่า/ตา/ยาย/หลาน/เหลน จำนวน 85 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ถนนหรือทางหลวง	22 (1.08%)	16	2	-	18	7	11	-	18
นา/ไร่/สวน	10 (0.49%)	8	1	-	9	2	7	-	9
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้าน ร้าง	3 (0.15%)	3	-	-	3	1	2	-	3
บ้านคนอื่น	139 (6.87%)	109	20	2	131	16	110	5	131
บ้านเด็ก	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บ้านตนเอง	1,327 (65.53%)	941	201	37	1,179	249	938	32	1,219
โรงงาน	2 (0.10%)	2	-	-	2	-	2	-	2
โรงเรียน	6 (0.30%)	3	1	-	4	-	4	-	4
โรงแรม	2 (0.10%)	2	-	-	2	3	1	-	4
สถานที่ทำงาน	22 (1.09%)	18	1	1	20	2	17	1	20
สถานที่เรียน	3 (0.15%)	3	-	-	3	3	-	-	3
สถานบันเทิง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สถานเลี้ยงเด็ก	2 (0.10%)	1	-	-	1	-	1	-	1
สนามกีฬา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สวนสาธารณะ	6 (0.30%)	4	-	1	5	1	4	-	5
หอพัก	63 (3.11%)	52	2	2	56	2	52	1	55

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ห้างสรรพสินค้า	1 (0.05%)	1	-	-	1	-	1	-	1
อื่นๆ	60 (2.96%)	43	11	2	56	8	48	-	56
ไม่ระบุ	357 (17.48%)	227	40	11	278	64	220	11	295
รวม	2,025	1,433	279	56	1,768	358	1,418	50	1,826

จากตารางที่ 41 สรุปข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 2,025 เหตุการณ์ พบว่าสถานที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ คือ บ้านตนเอง จำนวน 1,327 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 65.53 รองลงมา คือ ไม่ระบุ จำนวน 357 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 17.48 และบ้านคนอื่น จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.87

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด

ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
กรุงเทพมหานคร	133	กาฬสินธุ์	16	กำแพงเพชร	22	กระบี่	41
กาญจนบุรี	19	ขอนแก่น	46	เชียงราย	73	ชุมพร	19
จันทบุรี	14	ชัยภูมิ	37	เชียงใหม่	26	ตรัง	33
ฉะเชิงเทรา	17	นครพนม	10	ตาก	25	นครศรีธรรมราช	13
ชลบุรี	38	นครราชสีมา	5	นครสวรรค์	14	นราธิวาส	16
ชัยนาท	37	บึงกาฬ	10	น่าน	24	ปัตตานี	15
ตราด	28	บุรีรัมย์	50	พะเยา	18	พังงา	9
นครนายก	20	มหาสารคาม	44	พิจิตร	35	พัทลุง	28
นครปฐม	6	มุกดาหาร	20	พิษณุโลก	15	ภูเก็ต	36
นนทบุรี	12	ยโสธร	22	เพชรบูรณ์	19	ยะลา	7
ปทุมธานี	36	ร้อยเอ็ด	36	แพร่	18	ระนอง	32
ประจวบคีรีขันธ์	20	เลย	28	แม่ฮ่องสอน	20	สงขลา	38
ปราจีนบุรี	13	ศรีสะเกษ	28	ลำปาง	5	สตูล	27
พระนครศรีอยุธยา	37	สกลนคร	16	ลำพูน	37	สุราษฎร์ธานี	52
เพชรบุรี	18	สุรินทร์	20	สุโขทัย	12		
ระยอง	7	หนองคาย	13	อุตรดิตถ์	23		

ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
ราชบุรี	76	หนองบัวลำภู	16	อุทัยธานี	32		
ลพบุรี	16	อำนาจเจริญ	12				
สมุทรปราการ	28	อุดรธานี	30				
สมุทรสาคร	19	อุบลราชธานี	44				
สมุทรสงคราม	11						
สระแก้ว	18						
สระบุรี	33						
สิงห์บุรี	8						
สุพรรณบุรี	17						
อ่างทอง	21						
รวม	702 (34.67)	รวม	503 (24.84)	รวม	418 (20.64)	รวม	402 (19.85)
รวมทั้งสิ้น							2,025

จากตารางที่ 42 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวมทั้งสิ้น 2,025 เหตุการณ์ พบว่า ภูมิภาคที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ ภาคกลาง มีจำนวน 702 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 34.66 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 503 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.83 ภาคเหนือ จำนวน 418 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.64 ภาคใต้ จำนวน 402 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.85 และไม่ระบุภาค จำนวน 36 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.77

ตารางที่ 43 แสดงข้อมูลจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 10 ลำดับแรก

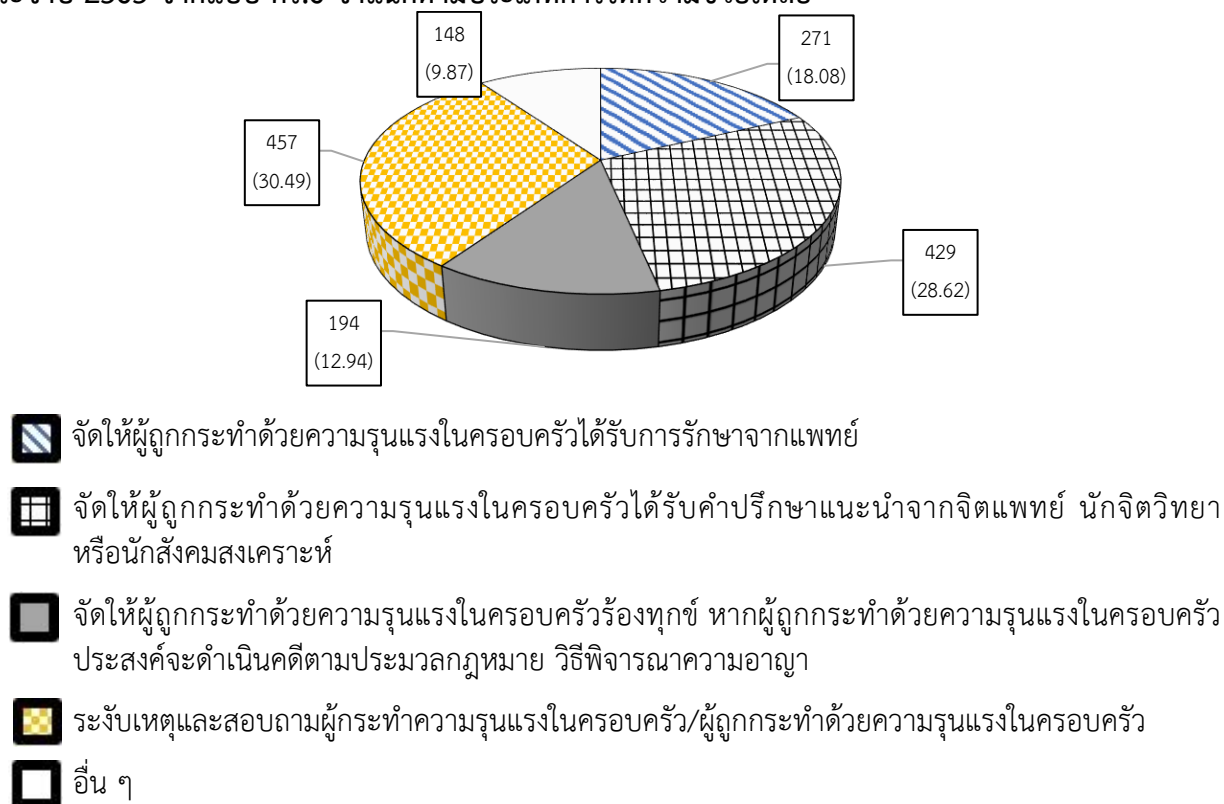
อันดับ	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	กรุงเทพมหานคร	133	112	15	3	130	19	116	2	137
2	ราชบุรี	76	61	8	2	71	13	60	1	74
3	เชียงราย	73	22	8	2	32	6	23	5	34
4	สุราษฎร์ธานี	52	37	5	8	50	10	36	8	54
5	บุรีรัมย์	50	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ขอนแก่น	46	42	4	-	46	10	35	1	46
7	มหาสารคาม	44	31	11	-	42	11	30	2	43
8	อุบลราชธานี	44	40	3	-	43	7	37	-	44
9	กระบี่	41	38	2	1	41	13	28	-	41

อันดับ	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
10	ชลบุรี	38	22	13	1	36	10	27	-	37
11	สงขลา	38	20	4	-	24	7	31	-	38
รวม		635	425	73	17	515	106	423	19	548

หมายเหตุ : จังหวัดชลบุรีและจังหวัดสงขลา มีจำนวนเหตุการณ์อยู่ลำดับที่ 10 เท่ากัน

จากตารางที่ 43 สรุปข้อมูลจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 133 เหตุการณ์ รองลงมา คือ ราชบุรี จำนวน 76 เหตุการณ์ และเชียงราย จำนวน 73 เหตุการณ์

แผนภูมิที่ 23 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

หมายเหตุ : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

จากแผนภูมิที่ 23 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2565 ทั้งสิ้น 1,499 พบว่า การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 457 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.49 รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 429 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.62 การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการรักษาจากแพทย์ จำนวน 271 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.08 การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.94 และ อื่น ๆ จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.87

1.2.3 ตัวอย่างกรณีศึกษา

ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี 2564 – 2565

1. กรณีตัวอย่าง 1 : กรณีสามีทำร้ายร่างกายใช้ปืนข่มขู่ภรรยาต่อหน้าบุตร

1.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกระทำ (ภรรยา) และผู้กระทำ (สามี) อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยจดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน 2 คน ซึ่งมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายผู้ถูกระทำโดยใช้มือตบตีที่บริเวณใบหน้า ใช้เท้าถีบร่างกาย ใช้ปืนข่มขู่ต่อหน้าบุตรทั้ง 2 คน และบังคับให้บุตรใช้เชือกมัดมือและเท้าของผู้ถูกระทำ ซึ่งต้องรักษาโดยการทายาเอง หลังจากนั้น 2 วัน ผู้ถูกระทำจึงอ่อนวอนขอผู้กระทำว่าขอไปโรงพยาบาลเพื่อนำใบรับรองแพทย์ไปใช้ในการลางาน ผู้กระทำจึงอนุญาตให้ไป ต่อมาผู้ถูกระทำได้แอบหลบหนีออกจากบ้านและไปอาศัยอยู่บ้านมารดา แต่ผู้กระทำยังตามไประราน ข่มขู่ ทั้งที่บ้านและที่ทำงานเป็นประจำ ทำให้ผู้ถูกระทำรู้สึกหวาดกลัวและไม่ปลอดภัย

1.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมเจ้าชู้ หึงหวงและอารมณ์ร้อน

1.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2565 ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัว จังหวัดหนองคาย ได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคาย ขอความช่วยเหลือภรรยาถูกสามีทำร้ายร่างกาย โดยผู้ถูกระทำ อายุ 49 ปี ถูกผู้กระทำ อายุ 72 ปี กระทำรุนแรง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และนักสังคมสงเคราะห์ ดำเนินการลงพื้นที่ สอบข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2565 ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคาย

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายได้ให้คำแนะนำปรึกษา แนวทางการให้ความช่วยเหลือ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดำเนินการไกล่เกลี่ยสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ เพื่อป้องกันก่อเหตุกระทำรุนแรงในครอบครัวซ้ำ ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคาย พร้อมทั้งประสานส่งต่ออัยการศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดหนองคายเพื่อร้องขอคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาความศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 แบบฉุกเฉิน โดยศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2565 โดยได้ติดตามเยี่ยมประเมินครอบครัว เพื่อวางแผนให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามคำสั่งศาล ระยะเวลา 6 เดือน

3) การติดตาม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ได้ดำเนินการติดตาม ผลการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ พร้อมรายงานผลการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวทราบทุก 1 เดือน ระยะเวลา 6 เดือน

2. กรณีตัวอย่างที่ 2 : หลานชายถูกล่วงทำร้ายร่างกาย

2.1 สถานการณ์ความรุนแรง

เหตุการณ์ในวันที่เด็กชายเอ (นามสมมุติ) ถูกทำร้าย วันที่ 28 พฤษภาคม 2564 ผู้ถูกระทำ ได้ทำร้ายร่างกายเด็กชายเอ เนื่องจากเด็กชายเอ ออกจากบ้านเพื่อไปเล่นเกมที่บ้านญาติตั้งแต่เช้า และได้กลับมา กินข้าวที่บ้าน ผู้กระทำจึงได้ขอให้เด็กชายเอ ช่วยเหลืองานที่บ้านแต่เด็กชายเอกลับปฏิเสธ จึงทำให้ผู้กระทำโมโห

และไม่พอใจ และได้ทำร้ายร่างกายโดยการใช้ไม้ไผ่ตีตามร่างกายของเด็กชายเอ เด็กชายเอจึงได้วิ่งไปขอความช่วยเหลือจากป้าที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน แต่ผู้กระทำก็ได้อำนาจไปทำร้ายร่างกายเด็กชายเอที่บ้านป้า ซึ่งนางสาวบี (นามสมมุติ) มารดาของผู้ถูกระทำได้อยู่ในเหตุการณ์ด้วยแต่ไม่สามารถช่วยเด็กชายเอได้ เพราะกลัวผู้กระทำจะทำร้ายร่างกายตนเอง จึงได้ให้เด็กที่อาศัยอยู่บ้านหลังใกล้เคียงบ้านที่กวดิโอะเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีและขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับการทำร้ายร่างกายในครั้งนี้ ผู้กระทำอ้างว่าเป็นการสั่งสอนเด็กชายเอ เพื่อที่จะไม่ให้มีพฤติกรรมเช่นนี้อีก

นางสาวบีได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ว่าเด็กชายเอมักโดนผู้กระทำทำร้ายร่างกายเป็นประจำ และไม่สามารถอาศัยอยู่ที่บ้านได้ นางสาวบี และนางซี (นามสมมุติ) ยายของผู้ถูกระทำ จึงได้ส่งเด็กชายเอไปเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย เพื่อไม่ให้เด็กชายเอโดนทำร้ายร่างกายอีก แต่ในช่วงที่โรงเรียนปิดภาคเรียนเด็กชายเอจะต้องกลับมาที่บ้าน ทำให้เด็กชายเอถูกทำร้ายร่างกาย

2.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมการติดสุรา ร่วมกับสภาวะอารมณ์รุนแรง

2.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2564 ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดหนองคาย ได้รับทราบสถานการณ์ความรุนแรงจากสำนักข่าวออนไลน์ กรณีเด็กชายเอถูกระทำด้วยความรุนแรง โดยผู้ถูกระทำ อายุ 12 ปี เป็นหลานชายผู้กระทำ อายุ 39 ปี ซึ่งเป็นลุง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวดำเนินการลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พร้อมทั้งให้คำแนะนำกระบวนการในการให้ความช่วยเหลือตามบทบาทภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

นำส่งผู้ถูกระทำเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพชั่วคราว ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดหนองคาย พร้อมทั้งประสานและติดตามเรื่องการดำเนินคดีกับผู้กระทำจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรสังคม เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดหนองคาย ได้นำเด็กชายเอและครอบครัวยื่นขอรับการให้ความช่วยเหลือค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญาที่สำนักงานยุติธรรมจังหวัดหนองคาย เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญาพิจารณาการให้ความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2564 เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดหนองคาย เป็นผู้ทำการแทนเด็กชายเอยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองคาย โดยศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองคายได้มีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กชายเอ นางสาวบีและนางซี ตลอดจนบุคคลในครอบครัว เป็นเวลา 4 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 8 มิถุนายน 2564 ถึงวันที่ 8 ตุลาคม 2564 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ได้ดำเนินการติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ พร้อมรายงานผลการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพให้ศาลเยาวชนและครอบครัวทราบทุก 1 เดือน ระยะเวลา 6 เดือน

3) การติดตามผล

ประสานผู้นำชุมชน และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในพื้นที่ติดตามความเป็นอยู่ของครอบครัวผู้ประสบปัญหาทางสังคมเป็นระยะต่อไป สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายได้วางแผนลงพื้นที่ติดตามความเป็นอยู่ของครอบครัวเด็กชายเอ ประกอบกับได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลผาตั้ง เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2564

ได้แจ้งว่า ผู้กระทำซึ่งเป็นผู้ต้องหาคดีทำร้ายร่างกาย และกระทำความรุนแรงในครอบครัว ได้ละเมิดคำสั่งศาล โดยเข้ามาคุกคาม ข่มขู่ บุคคลในครอบครัวและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล

วันที่ 24 มิถุนายน 2564 เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดหนองคายได้พาผู้ถูกระทำไปดำเนินการเข้าร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจภูธรสังคม และดำเนินการยื่นเรื่องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองคาย เพื่อจะได้ดำเนินการตามกระบวนการสืบสวนสอบสวนตามกฎหมายต่อไป

วันที่ 21 กรกฎาคม 2564 เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดหนองคายซึ่งเป็นตัวแทนผู้ร้องได้พาผู้ถูกระทำเข้ารับการไต่สวน ณ ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดหนองคาย ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองคาย ได้มีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เยาว์ และบุคคลในครอบครัว จากเดิมถึงวันที่ 8 ตุลาคม 2564 และให้ขยายระยะเวลาคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยให้คำสั่ง มีผลบังคับใช้จนถึงวันที่ 8 ธันวาคม 2564

3. กรณีตัวอย่างที่ 3 : สามีทำร้ายร่างกายภรรยาและบุคคลในครอบครัว

3.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกระทำ (ภรรยา) อายุ 43 ปี และผู้กระทำ (สามี) อายุ 43 ปี อยู่กินฉันสามีภรรยา โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ไม่มีบุตรร่วมกัน ที่บ้านที่เกิดเหตุมีผู้อาศัยอยู่ร่วมกันทั้งหมด 4 คน คือ ผู้ถูกระทำ ผู้กระทำ เด็กหญิงเอ (นามสมมุติบุตรติตรรยา) อายุ 15 ปี และเด็กชายบี (นามสมมุติซึ่งเป็นหลาน) อายุ 12 ปี ผู้กระทำมีพฤติกรรมรุนแรง อารมณ์ร้อน ใช้สารเสพติด สารระเหย (ทินเนอร์) เป็นประจำ มีอาวุธปืนและอาวุธสงครามไว้ในครอบครอง โดยผู้กระทำได้ทำร้ายร่างกายบุคคลในครอบครัว และใช้อาวุธปืนข่มขู่เป็นประจำ ทำให้ผู้ถูกระทำและบุคคลในครอบครัวเกิดความหวาดกลัว โดยเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2565 เด็กทั้ง 2 คน ได้ไปร้องขอให้ตาและยาย พาเข้าไปแจ้งมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ซึ่งทางมูลนิธิฯ ได้แจ้งข้อมูลมายังบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ดำเนินการในพื้นที่รับผิดชอบ

3.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมรุนแรงอารมณ์ร้อน และมีการใช้สารเสพติด/สารระเหย (ทินเนอร์)

3.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

วันที่ 22 มิถุนายน 2565 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับการประสานจากบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์ กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา และบุคคลในครอบครัว พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์พร้อมด้วยนักพัฒนาสังคม ชำนาญการพิเศษ เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์ ร่วมกับผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร บ้านดัว รองอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดเพชรบูรณ์ (สาขาหล่มสัก) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดัว รองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรบ้านดัว นิติกรสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดเพชรบูรณ์ (สาขาหล่มสัก) เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดัว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน/ผู้นำท้องถิ่น ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก ได้ประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อวางแผนและลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ ตามกระบวนการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษาการดำเนินชีวิต และชี้แจงข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งรับทราบปัญหาและความต้องการ เพื่อจะได้พิจารณาให้การช่วยเหลือต่อไป

พร้อมทั้งพาผู้ถูกระทำไปยังสถานีตำรวจภูธรบ้านตัว เพื่อเข้าแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้กระทำ ตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมาย พร้อมทั้งชุดปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนจังหวัดเพชรบูรณ์ และเจ้าหน้าที่ ตำรวจสถานีตำรวจบ้านตัว ได้นำกำลังเข้าตรวจค้นและจับกุมผู้กระทำ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ ทางกฎหมาย บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้คำแนะนำสิทธิสวัสดิการของกรมกิจการเด็ก และเยาวชน พร้อมทั้งรับบุคคลในครอบครัว ประกอบด้วยบิดา มารดา และผู้ถูกระทำเข้ารับการคุ้มครอง สวัสดิภาพ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดเพชรบูรณ์ (สาขาหล่มสัก) ได้ให้คำแนะนำปรึกษา เรื่องของข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินคดีตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมาย

3) การติดตามผล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์ วางแผนการเยี่ยมครอบครัว และประสานภาคีเครือข่ายในพื้นที่ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตัว ผู้นำชุมชน/ผู้นำท้องถิ่น ตำบลบ้านตัว อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตำบลบ้านตัว ติดตามเยี่ยมบ้านให้กำลังใจ และเฝ้าระวังป้องกันการกระทำความรุนแรงซ้ำอย่างต่อเนื่อง

4. กรณีตัวอย่าง 4 : กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา

4.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกระทำ (ภรรยา) อายุ 28 ปี และผู้กระทำ (สามี) อายุ 33 ปี อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยา โดยจดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน 1 คน ผู้ถูกระทำและผู้กระทำเคยฟ้องหย่าและดำเนินการในเรื่องสิทธิ การเลี้ยงดูบุตร เมื่อเดือนเมษายน 2565 แต่หลังจากนั้นได้กลับมาคบหากันอีกครั้ง ซึ่งผู้กระทำมีอารมณ์รุนแรง ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ยาก มีประวัติการใช้สารเสพติด ประเภทยาบ้า (Methamphetamine) และติดเกมออนไลน์ เมื่อมีปัญหาทะเลาะกัน จะลงมือทำร้ายร่างกายและทำลายสิ่งของภายในบ้าน ในวันที่ 27 มิถุนายน 2565 ผู้ถูกระทำถูกทำร้ายร่างกายโดยการตบบริเวณใบหน้า จำนวน 3 ครั้ง ผู้ถูกระทำได้ลงบันทึกประจำวัน ที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยหมาก และวางแผนว่าจะไปพักอาศัยอยู่กับบิดา แต่ผู้กระทำได้ขับภรรยารอบบริเวณ บ้านพักของบิดา ทำให้ผู้ถูกระทำไม่สามารถกลับบ้านได้ เนื่องจากเกรงว่าจะได้รับอันตราย จึงเดินทาง มาขอความช่วยเหลือด้านที่พักอาศัยจากบ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร

4.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

อารมณ์รุนแรง ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ยาก มีประวัติการใช้สารเสพติด ประเภทยาบ้า (Methamphetamine) และติดเกมออนไลน์

4.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2565 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ขอความร่วมมือศูนย์ปฏิบัติการ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อพิจารณาให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว วันที่ 1 กรกฎาคม 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ลงพื้นที่ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้น ทราบว่า ผู้ถูกระทำ ได้เข้ามาพักอาศัยชั่วคราวที่บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร พร้อมกับบุตรชาย โดยผู้ถูกระทำ ให้ข้อมูลว่าหลังจากกลับมาอยู่ด้วยกันประมาณ 2 เดือน ผู้กระทำมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายโดยการทุบตี ผลักให้ล้ม กระชากคอเสื้อแต่ไม่เคยทำร้ายร่างกายบุตรชาย นอกจากตะคอกขึ้นเสียงเวลาหงุดหงิดบุตรชาย โดยผู้ถูกระทำไม่ประสงค์จะดำเนินคดีความกับผู้กระทำ เนื่องจากกำลังอยู่ในระหว่างรอขึ้นศาลเรื่องการขอสิทธิ เลี้ยงดูบุตรและฟ้องหย่ากับสามี จึงประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในด้านการขอคุ้มครองสวัสดิภาพ เพื่อที่จะได้ กลับไปพักอาศัยกับบิดา และหางานทำระหว่างพักอาศัยอยู่กับบิดา โดยไม่ถูกผู้กระทำทำร้ายร่างกายหรือคุกคาม จนเกิดผลกระทบกับการใช้ชีวิตประจำวัน

ระหว่างที่ผู้ถูกระทำเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพมหานคร ทราบว่าผู้ถูกระทำตั้งคร่ำครวญกับผู้กระทำ และวันที่ 8 กรกฎาคม 2565 ผู้กระทำได้เข้ามาข่มขู่ครอบครัวของผู้ถูกระทำที่บ้าน เพื่อสอบถามถึงที่อยู่ของผู้ถูกระทำ แต่ทางครอบครัวไม่ได้แจ้งว่าผู้ถูกระทำพักอาศัยอยู่ที่ใด เพื่อความปลอดภัยของผู้ถูกระทำ

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

วันที่ 20 กรกฎาคม 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้พาผู้ถูกระทำไปที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยศาลนัดไต่สวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำในวันที่ 16 สิงหาคม 2565

วันที่ 16 สิงหาคม 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้พาผู้ถูกระทำเข้ารับการไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยศาลได้ออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 รวมระยะ 6 เดือน

3) การติดตาม

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้ติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับบิดาของผู้ถูกระทำ ซึ่งมีความประสงค์รับผู้ถูกระทำและบุตรชายไปพักอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้ติดตามเป็นระยะ เพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงซ้ำ

5. กรณีตัวอย่างที่ 5 : กรณีผู้กระทำกักขังไม่ให้ผู้ถูกระทำออกจากที่พักอาศัยและไม่ให้ติดต่อญาติ

5.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกระทำ อายุ 62 ปี และผู้กระทำอยู่กินกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส เนื่องจากผู้กระทำมีภรรยาที่จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยผู้ถูกระทำและผู้กระทำพักอาศัยอยู่บ้านเช่าที่ผู้กระทำเป็นเจ้าของ โดยผู้ถูกระทำอยู่ในการดูแลของผู้กระทำ ซึ่งผู้กระทำมีพฤติกรรมอารมณ์โมโหร้าย น้าวุฒิปั่นข่มขู่ กักขังไม่ให้ผู้ถูกระทำออกจากที่พักอาศัยและไม่ให้ติดต่อญาติ หากมีอาการเจ็บป่วยจะให้บุตรของผู้กระทำไปซื้อยาที่ร้านขายยามาให้รับประทาน ในวันที่ 2 มกราคม 2564 บุตรต้องการพาผู้ถูกระทำไปเข้ารับการตรวจร่างกาย เนื่องจากสุขภาพของผู้ถูกระทำมีอาการแน่นหน้าอก จุกเสียด เจ็บหัวเข่า เดินไม่ค่อยสะดวกต้องใช้ไม้เท้าพยุงเป็นอุปกรณ์ในการช่วยเดิน ดวงตาพร่ามัวมองไม่ค่อยเห็น แต่ผู้กระทำไม่ยินยอมให้บุตรของผู้ถูกระทำพาไปรักษา และนำอาวุธปืนมาข่มขู่ว่าจะทำร้ายผู้ถูกระทำ

5.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมอารมณ์โมโหร้าย และความรู้สึกรังเกียจมีอำนาจเหนือกว่า

5.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2565 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ขอความร่วมมือศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อพิจารณาให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือสังคมและเจ้าหน้าที่กรมกิจการผู้สูงอายุ ลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงผู้ถูกระทำและผู้กระทำ โดยเจ้าหน้าที่ได้พยายามไกล่เกลี่ยและทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เพื่อที่จะให้บุตรและญาติของผู้ถูกระทำรับไปดูแลเอง แต่ทางผู้กระทำไม่ยินยอมให้ผู้ถูกระทำออกจากบ้านของตนเอง โดยแจ้งว่าตนเองสามารถดูแลผู้ถูกระทำได้ และหากผู้ถูกระทำมีอาการเจ็บป่วยจะให้บุตรคนโตของตนเองพาไปรักษา นอกจากนี้ผู้กระทำมีความกังวลว่า หากบุตรและญาติพาผู้ถูกระทำไปอยู่ด้วยจะนำที่ดินไปขายและเกิดภาระหนี้สินอีก รวมถึงทรัพย์สินของตนที่ใส่ชื่อผู้ถูกระทำด้วย ระหว่างการพูดคุยผู้กระทำเริ่มมีอาการรุนแรง และขับไล่เจ้าหน้าที่ออกจากบ้านพัก ก่อนจะส่งบลอสและเจรจากับเจ้าหน้าที่ต่อ จากการพูดคุยได้ข้อสรุปว่า ผู้กระทำจะพาผู้ถูกระทำ

ไปเข้ารับการรักษาสุขภาพที่โรงพยาบาลเอกชนใกล้บ้าน และหากบุตรต้องการพบผู้ถูกระทำให้เข้ามาพบได้ที่บ้าน โดยผู้กระทำจะไม่กีดกัน

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

เจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือสังคมและเจ้าหน้าที่กรมกิจการผู้สูงอายุ ได้นัดหมายวันเพื่อยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพร่วมกับทนายความของบุตรผู้ถูกระทำให้ โดยศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ได้นัดไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ในวันที่ 6 กันยายน 2565

วันที่ 6 กันยายน 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ เจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือสังคม และเจ้าหน้าที่กรมกิจการผู้สูงอายุ เข้ารับการไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ณ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยศาลมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ระยะเวลา 6 เดือน

3) การติดตามผล

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และเจ้าหน้าที่กรมกิจการผู้สูงอายุ ได้รับการประสานทางโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือสังคม แจ้งว่า ผู้ถูกระทำให้ประสงค์ให้บุตรมารับไปพักอาศัยอยู่ด้วย จึงได้ร่วมกันลงพื้นที่เพื่อพาผู้ถูกระทำให้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลเอกชน และเจรจาตกลงร่วมกันกับผู้กระทำให้ผู้ถูกระทำให้ไปพักอาศัยอยู่กับบุตรและครอบครัว การเจรจาเป็นไปด้วยความยากลำบาก ผู้กระทำมีพฤติกรรมไม่พอใจและบังคับให้ผู้ถูกระทำให้เลือก หากว่าอยากไปอยู่กับบุตรจะไม่ให้กลับมาอยู่ที่บ้านของผู้กระทำอีก ทำให้ผู้ถูกระทำให้ลังเล หลังจากการเจรจาหลายชั่วโมง ผู้ถูกระทำให้ยอมมาอยู่กับบุตร เจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือสังคมจึงได้นำส่งผู้ถูกระทำให้และบุตรเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพที่บ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพมหานครเป็นการชั่วคราวเพื่อความปลอดภัย ก่อนจะกลับไปพักอาศัยอยู่กับบุตรและครอบครัวที่ต่างจังหวัดโดยไม่ประสงค์ขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก

6. กรณีตัวอย่างที่ 6 : กรณีสามีทำร้ายร่างกายและข่มขู่คุกคามภรรยา

6.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้กระทำ (สามี) อายุ 30 ปี และผู้ถูกระทำให้ (ภรรยา) อายุ 28 ปี อยู่กินฉันสามีภรรยา โดยไม่จดทะเบียนสมรสกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และได้จดทะเบียนสมรส เมื่อปี พ.ศ. 2562 มีบุตรร่วมกัน 2 คน ผู้กระทำเป็นคนอารมณ์ร้อน มักทำร้ายร่างกายผู้ถูกระทำให้อยู่บ่อยครั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2558 ทั้งคู่ได้เลิกรากันไป 1 ครั้ง โดยบุตรอยู่ในความดูแลของผู้กระทำ ซึ่งผู้กระทำอนุญาตให้ผู้ถูกระทำให้มาพบบุตรได้ แต่เมื่อไปพบบุตรกลับถูกกักขังให้อยู่ในบ้านเป็นเวลาหลายวันเพื่อให้ผู้ถูกระทำให้กลับมาอยู่เป็นครอบครัวเหมือนเดิม ระหว่างกลับมาใช้ชีวิตคู่ด้วยกันอีกครั้ง ผู้ถูกระทำให้รู้สึกถูกกดดันจากผู้กระทำและครอบครัวของผู้กระทำ จึงขอหย่ากับผู้กระทำเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564 แต่ผู้กระทำพยายามยื้อเรื่อยมา จนยอมหย่าให้เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 โดยมีข้อตกลงให้บุตรทั้งสองอยู่ในความดูแลของผู้กระทำ และผู้ถูกระทำให้จะช่วยส่งเสียค่าเลี้ยงดูเดือนละ 3,000 บาท

หลังจากหย่าผู้กระทำยังตามไปรบกวนผู้ถูกระทำให้ยังสถานที่ทำงาน โดยข่มขู่ว่าจะทำร้ายและฆ่าผู้ถูกระทำให้ รวมทั้งบุกรุกเข้าไปในห้องพักของผู้ถูกระทำให้ และส่งข้อความผ่านแอปพลิเคชันไลน์ของบริษัท ในลักษณะก่อกวนแก่บุคคลในสถานที่ทำงาน ทำให้ผู้ถูกระทำให้และเพื่อนร่วมงานเกิดความหวาดกลัว ส่งผลให้ผู้ถูกระทำให้ถูกลดตำแหน่งจากหัวหน้างานมาเป็นพนักงานธรรมดา และต้องลาออกจากงานในที่สุด

6.2 สาเหตุการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมอารมณ์ร้อน และหึงหวง คิดว่าผู้ถูกระทำให้นอกใจ

6.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รับการประสานจากศาลเยาวชนและครอบครัวกลางขอให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ติดตามและกำกับให้ผู้ถูกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งศาลในคดีคุ้มครองสวัสดิภาพ กรณีสามีทำร้ายร่างกายและข่มขู่คุกคาม ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้ประสานผู้ถูกระทำให้ เพื่อดำเนินการ

สอบข้อเท็จจริง ให้คำปรึกษาแนะนำตามกระบวนการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ติดตามและกำกับการปฏิบัติตามคำสั่งศาลในคดีคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้กระทำ

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นกรณีฉุกเฉิน ลงวันที่ 23 มีนาคม 2565 โดยมีระยะเวลา 6 เดือน เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ รายงานเรื่องการละเมิดคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวกลางได้ออกหมายเรียกผู้ถูกระทำ ผู้กระทำ และเจ้าหน้าที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งศาลเพื่อนัดไต่สวนในวันที่ 5 กันยายน 2565

3) การติดตามผล

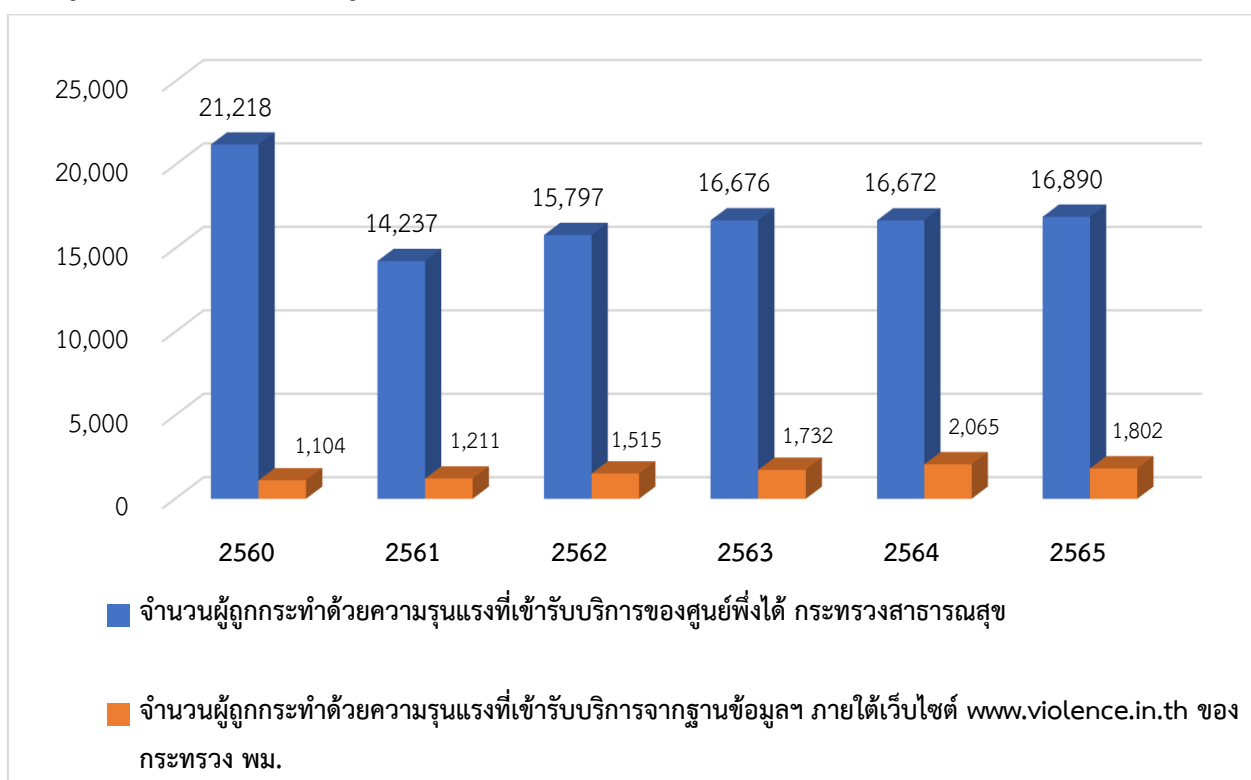
เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ติดตามกำกับให้ผู้กระทำปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ทราบว่า เมื่อผู้กระทำได้รับคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นกรณีฉุกเฉินจากศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ลงวันที่ 23 มีนาคม 2565 ผู้กระทำถ่ายรูปคำสั่งที่ได้รับส่งไปให้มารดาผู้ถูกระทำดูและบอกว่าไม่กลัวคำสั่งศาล หลังจากนั้นได้เข้าไปพบบิดาและมารดาผู้ถูกระทำที่จังหวัดปทุมธานี แจ้งว่าเลิกทำกับผู้ถูกระทำแล้วและยังไม่ได้รับค่าเลี้ยงดูบุตรตามที่ได้ตกลงไว้ในใบหย่า บิดาผู้ถูกระทำจึงให้เงินผู้กระทำไป (เนื่องจากผู้ร้องลาออกจากงาน จึงขอผ่อนผันเป็นสัปดาห์ละ 1,000 บาท แต่ผู้กระทำไม่ยอม และขอเพิ่มเป็นเดือนละ 5,000 บาท ผู้ถูกระทำจึงขอประนีประนอมว่าจะส่งเสียเดือนละ 3,000 บาท ตามข้อตกลงตอนหย่าไปก่อน หากมีมากพอจะให้เพิ่ม) ซึ่งเหตุการณ์นี้ทำให้บิดาผู้ถูกระทำเกิดความเครียดอย่างมาก เจ้าหน้าที่จึงแนะนำว่าหากผู้กระทำยังโทรศัพท์มาข่มขู่หรือก่อกวนอีกให้ไปลงบันทึกประจำวันไว้ ณ สถานีตำรวจในพื้นที่ และรายงานเรื่องการละเมิดคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

วันที่ 5 กันยายน 2565 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่กลุ่มกฎหมาย ไปถึงศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เวลา 09.00 น. แต่ผู้ถูกระทำและผู้กระทำไม่มาศาล จึงได้ประสานติดต่อทางโทรศัพท์ ผู้ถูกระทำแจ้งว่าตอนนี้อยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกมาศาล ส่วนผู้กระทำแจ้งว่าไม่สามารถมางานได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ จึงแถลงต่อศาลตามที่ถูกผู้ถูกระทำและผู้กระทำแจ้ง ผู้พิพากษาจึงจะให้ออกหมายจับผู้กระทำ แต่ให้โอกาสเจ้าหน้าที่ฯ โทรศัพท์สอบถามผู้ถูกระทำและผู้กระทำอีกครั้ง ถ้าหากเปลี่ยนใจจะมาศาลผู้พิพากษาจะเลื่อนนัดไต่สวนเป็นเวลา 13.00 น. แต่หากยืนยันว่าไม่มา ศาลจะดำเนินการออกหมายจับผู้กระทำ ผู้ถูกระทำและผู้กระทำจึงยอมมาศาลตามนัดไต่สวนเวลา 13.00 น. เมื่อผู้ถูกระทำมาถึงศาลเจ้าหน้าที่ฯ จึงสอบถามว่าเหตุใดจึงไม่มาตามนัดเมื่อเวลา 09.00 น. ผู้ถูกระทำแจ้งว่า ถูกผู้กระทำข่มขู่ว่าหากผู้ถูกระทำมาศาลพร้อมกับแฟนใหม่ ผู้กระทำจะทำร้ายแฟนใหม่ของผู้ถูกระทำ ทำให้ผู้ถูกระทำรู้สึกหวาดกลัวจึงไม่ได้มาตามที่ศาลนัด ผู้กระทำแถลงยอมรับว่าได้ส่งข้อความผ่านแอปพลิเคชันไลน์จริง เนื่องจากยังมีความรักใคร่ผู้ถูกระทำ โดยหลังจากนี้จะไม่โทรศัพท์ติดต่อผู้ถูกระทำรวมทั้งส่งข้อความผ่านแอปพลิเคชันไลน์ไปหาผู้ถูกระทำอีก และยินยอมให้ผู้ถูกระทำติดต่อเยี่ยมเยียนบุตรได้ตามสมควรเป็นการส่วนตัว ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจึงได้กล่าวตักเตือนให้ผู้กระทำปฏิบัติตามคำสั่งศาลอย่างเคร่งครัด เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ติดตามกำกับให้ผู้กระทำปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง จนสิ้นสุดครบตามกำหนดระยะเวลาของคำสั่งศาล และไม่ได้มีการละเมิดคำสั่งแต่อย่างใด

1.2.4 ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานหลักและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และศาล รวมทั้งรวบรวม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนปฏิบัติการ ดังนั้น ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จึงมีหน้าที่แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพกายและจิตใจของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำความรุนแรง หรือข้อเท็จจริงอื่นใด รวมถึงบันทึกข้อมูลลงระบบข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลด้านความรุนแรงจากระบบข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า เหตุการณ์ความรุนแรงหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง มีจำนวนน้อยกว่าอย่างชัดเจน ซึ่งเห็นได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงระหว่างข้อมูลของศูนย์ฯ พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข และข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ดังนี้

แผนภูมิที่ 24 เปรียบเทียบข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 24 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงของ 2 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข และระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ตั้งแต่ปี 2560 – 2565 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกับข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในปี 2565

ความแตกต่างระหว่างข้อมูลของทั้งสองหน่วยงาน มีอัตราส่วน 9.37 ต่อ 1 เนื่องจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข บางราย/บางกรณี ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข จากตารางที่ 1 ในหน้าที่ 3 เป็นจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว จึงมีจำนวนที่แตกต่างกันเมื่อเทียบกับข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่เก็บข้อมูลเฉพาะความรุนแรงภายในครอบครัวเท่านั้น

จากความแตกต่างระหว่างข้อมูลของทั้ง 2 หน่วยงาน พบว่าข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของ พม. มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อาจเกิดได้จากประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการ ผลมาจากการประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง และไม่ต่อเนื่อง รวมถึงเจ้าหน้าที่ในภูมิภาคมีจำนวนน้อย ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงที่เป็นต้น

นอกจากปัญหาจากแผนภูมิข้างต้น กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน จำแนกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค
ระบบฐานข้อมูล	- การจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งยังไม่สามารถบูรณาการข้อมูลร่วมกันได้ ทำให้ต้องรายงานข้อมูลแยกส่วนของแต่ละหน่วยงาน - ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดกับกลุ่มเฉพาะ ได้แก่ กลุ่มผู้พิการ และผู้ป่วยทางจิต เป็นต้น ทำให้ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย - การได้รับข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากผู้ถูกระทำฯ ไม่มีความชัดเจน ทำให้การบันทึกข้อมูลมีความล่าช้าและไม่ครบถ้วน - ระบบ www.violence.in.th ไม่เสถียร ทำให้เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลได้ยาก
กลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย	- พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนไม่เพียงพอ - งบประมาณในการพัฒนาศักยภาพพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนจำกัด - เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะบางอย่าง เช่น ทักษะด้านจิตวิทยา ในการช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ซึ่งในบางกรณีอาจทำให้ผู้ถูกระทำได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจ และร่างกายมากขึ้น
ความเชื่อ/ทัศนคติ	ทัศนคติของประชาชนในสังคม เห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาภายในครอบครัว เป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ควรนำออกไปคุยภายนอก อีกทั้งสังคมไทยยึดถือค่านิยมชายเป็นใหญ่ สามีเป็นผู้นำครอบครัว ซึ่งภรรยาต้องเป็นแม่บ้าน เป็นผู้ตาม และเป็นสมบัติของสามี

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค
การจัดสวัสดิการ สำหรับกลไกในการดำเนินงาน	- เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ยังคงเป็นอัตราจ้าง ทำให้ไม่มีความมั่นคงในการทำงาน ลาออกเมื่อได้งานใหม่ - เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ไม่มีความปลอดภัยในการลงพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมลงพื้นที่ - สวัสดิการในกระบวนการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ไม่เพียงพอ เช่น ค่ารถ ค่าล่วงเวลา ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำมัน และค่าดำเนินการ ต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายเอง - เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่
บุคลากร ของกระทรวง พม.	ทั้งในส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) และส่วนภูมิภาค (76 จังหวัด) ลาออกและโยกย้ายงานบ่อย เนื่องจากเป็นอัตราจ้างจึงทำให้ขาดความต่อเนื่องเชี่ยวชาญในการดำเนินงาน รวมถึงในบางครั้งไม่มีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกัน
เครือข่าย	- ขาดความต่อเนื่องในการบูรณาการกระบวนการร่วมกับทีมสหวิชาชีพ - ขาดการเชื่อมโยงการทำงานกับเครือข่ายหลักของกระทรวง พม. ได้แก่ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

2) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร. 6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงาน ในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่งและจำนวน การยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2565 ดังนี้

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
2561	10	188	27	19	30
2562	1	51	8	2	9
2563	38	185	7	-	40

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2564	1	84	5	-	1
2565	9	158	9	-	14
รวม	269	1,609	159	28	230

จากตารางที่ 44 สรุปข้อมูลคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2565 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 167 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์จำนวน 158 คดี คิดเป็นร้อยละ 94.61 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 9 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.39 โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 9 คำสั่ง และมีการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 14 คำสั่ง

ตารางที่ 45 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำ

ประเภทการกระทำ ความรุนแรง	จำนวนคดี								รวม
	ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 – 18 ปี				ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป				
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	
1.การกระทำความรุนแรง ร่างกาย	10	9	19	22.62	34	71	105	69.54	124
2.การกระทำความรุนแรงเพศ	2	46	48	57.14	2	21	23	15.23	71
3.การกระทำความรุนแรง จิตใจ	-	-	0	0.00	-	2	2	1.32	2
4.การกระทำความรุนแรง สังคม (การละเลย/การ ทอดทิ้ง)	2	-	2	2.38	-	1	1	0.66	3
5.อื่นๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขอทาน ฯลฯ)	6	9	15	17.86	9	11	20	13.25	35
รวม	20 (23.81)	64 (76.19)	84 (100)	100	45 (29.80)	106 (70.20)	151 (100)	100	235

จากตารางที่ 45 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 235 ราย และพบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 84 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.19 และเป็นเพศชาย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 ประเภทความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงร่างกาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.62 ถัดมาคือ อื่นๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขอตาน ฯลฯ) จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.86 และการกระทำความรุนแรงสังคม (การละเลย/การทอดทิ้ง) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.38

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป มีจำนวน 151 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.20 และเป็นเพศชาย จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.80 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางร่างกายมากที่สุด จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.54 รองลงมา คือ การกระทำ

ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.23 ถัดมาคืออื่น ๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขทาน ฯลฯ) จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.25 การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 และการกระทำความรุนแรงสังคม (การละเลย/การทอดทิ้ง) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.66

กรณีตัวอย่าง : กระบวนการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

1. เมื่อเกิดเหตุ เมื่อผู้เสียหายประสงค์จะร้องทุกข์ดำเนินคดี พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์ เหมือนคดีปกติทั่วไป

2. การสอบปากคำผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายว่า ประสงค์ต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลผู้ใด เช่น ญาติ เพื่อนๆ เข้าร่วมเป็นเพื่อนหรือที่ปรึกษาในการสอบปากคำหรือไม่ หากผู้เสียหายต้องการ พนักงานสอบสวนจะดำเนินการประสานไปยังบุคคลที่ผู้เสียหายต้องการให้เข้าร่วมในการสอบสวน หรือแจ้งนักสังคมสงเคราะห์หรือประสานแจ้งไปยังศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่

3. เมื่อทำการสอบสวน สอบปากคำผู้เสียหายแล้ว พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งตัวผู้เสียหาย ไปตรวจร่างกายและดำเนินการตามขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐาน

4. ช่วงระหว่างดำเนินคดี พนักงานสอบสวนดำเนินการประเมินเห็นว่าเกิดความรุนแรงในครอบครัวอีก อาจให้ผู้เสียหายขอคุ้มครองชั่วคราว โดยแจ้งสิทธิให้ทราบ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อผู้ก่อกวนการหัวหน้าพนักงานสอบสวน แต่เป็นการคุ้มครองระยะสั้น จึงไม่ได้ปฏิบัติที่ผ่านมาจึงไม่มีกรณีความรุนแรงฯ ที่เป็นตัวอย่าง

4.2 ได้แนะนำให้ผู้เสียหายเดินทางไปด้วยตนเองหรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้พาผู้เสียหาย ไปที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ ขอยื่นให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ทางศาลจะมีกระบวนการไต่สวนแยกต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา

5. ที่ผ่านมา คดีความรุนแรงในครอบครัวมี 2 คดีที่ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลฯ ขอออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว

1) คดีแรก ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลขอคุ้มครองชั่วคราว แต่ต่อมาผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการไต่สวนของศาลในการออกคำสั่ง

2) คดีที่สอง ผู้เสียหายยื่นคุ้มครองชั่วคราวต่อศาล และศาลได้นัดไต่สวน มีการไกล่เกลี่ย จึงไม่ได้ ออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565 ดังนี้

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

จำนวนคดี			
การกระทำความรุนแรงในครอบครัว	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดีชั้นสอบสวน
10	8	1	1

จากตารางที่ 46 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 10 คดี ในจำนวนคดีดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 80 สั่งไม่ฟ้อง 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 10 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน จำนวน 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 47 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)		
	ยุติคดี		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ไม่ ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ฝ่าฝืน มาตรการ ตามมาตรา 10	ยอม ความ
	ยอม ความ	อื่น ๆ			ฝ่าฝืน มาตรการ ตามมาตรา 10	อื่น ๆ			
สารบบ ส.1	-	-	-	4	-	2	-	-	-
สารบบ ส.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สารบบ ส.4	-	-	-	3	-	-	-	-	-
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญา ด้วยวาจา)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	7	-	2	-	-	-

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

จากตารางที่ 47 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2565

ในชั้นพนักงานอัยการ แบ่งเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 2 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 7 เรื่อง

หมายเหตุ : สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการยื่นคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพให้แก่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่มีได้มีการร้องทุกข์ดำเนินคดี ตามหมวด 15 มาตรา 172 (ขอให้ศาลสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ) จำนวน 16 เรื่อง/คดี

กรณีกระบวนการของอัยการในการยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหมวด 15 ในพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 พนักงานอัยการจะดำเนินยื่นคำร้องตามแบบที่ศาลกำหนด คือ แบบ คส.1 คส.2 และ คส.3 และจะขอให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยเป็นการขอให้กำหนดข้อห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้ในมาตรา 174 ได้แก่ การห้ามเสพยาหรือสิ่งมึนเมา การห้ามเข้าใกล้ที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงานของผู้ถูกระทำ การห้ามใช้หรือครอบครองทรัพย์สิน การห้ามกระทำการอันใดอันอาจนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัว หรือให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาแนะนำจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยงานตามที่ศาลกำหนด เป็นระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินกว่าหกเดือน ทั้งนี้ พนักงานอัยการจะพิจารณาขอให้ศาลกำหนดมาตรการที่เหมาะสมตามพฤติการณ์ที่แตกต่างกันเป็นรายกรณีไป

ตารางที่ 48 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำความผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระงับ

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ (ราย)						ผู้ถูกระงับ (ราย)					
	อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1.การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	-	-		8	2		-	-		3	9	
2.การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	8	2	10	-	-	-	3	9	12
รวมทั้งสิ้น	10 ราย						12 ราย					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระงับมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 48 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหาของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระงับมากกว่า 1 คน) โดยจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีความรุนแรง รวมจำนวน 10 ราย และจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรง รวมจำนวน 12 ราย ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 10 ราย จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเพศหญิง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20

ผู้ถูกระงับ จำนวน 12 ราย จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 และเพศหญิง จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 75

ตารางที่ 49 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิตร่างกาย จิตใจ	4	1	2	1	-	4	-	12
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	4	1	2	1	-	4	-	12

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 49 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2565 จำนวน 12 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส และสมาชิกในครอบครัว มีจำนวนเท่ากันจำนวนละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.68 และถัดมามีจำนวนเท่ากัน คือ คู่สมรสเดิม และบุตรจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง โดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความในชั้นศาลระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2565 โดยเปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 10 ปี ดังนี้

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ระยะเวลา (พ.ศ.)	จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ / วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
2556	95	15	-	-	15

ระยะเวลา (พ.ศ.)	จำนวนคดี ฟ้องใหม่ (ฟ้องศาล โดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิด คำสั่งของศาลที่กำหนด มาตรการ /วิธีการ บรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวน การยอมความ ชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
2557	53	2	-	-	2
2558	74	2	-	-	-
2559	83	-	-	-	-
2560	50	-	-	-	-
2561	48	-	3	-	-
2562	52	1	-	-	4
2563	53	1	-	-	-
2564	168	-	-	-	2
2565	207	2	-	-	1
รวม	883	23	3	0	24

จากตารางที่ 50 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 10 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2556 - ธันวาคม 2565) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2565 มีจำนวน 207 คดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2564 จำนวน 39 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.44

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด 15 หน่วยงาน ดังนี้

บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังประสบกับปัญหาความรุนแรงในหลายมิติและหลากหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง และทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงต่อร่างกาย เพศ จิตใจ และทางสังคม ทั้งความรุนแรงที่ปรากฏเด่นชัดต่อสาธารณะ ได้แก่ การฆ่าตัวตาย การก่ออาชญากรรม การปล้น ฆ่า การสังหารหมู่ การทะเลาะตีกันของวัยรุ่น ซึ่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างมาก **สาเหตุส่วนใหญ่**มาจากความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพแวดล้อม และการใช้สารกระตุ้น เช่น แอลกอฮอล์ สารเสพติด นอกจากนี้ ยังมีความรุนแรงที่ไม่ปรากฏต่อสาธารณะอยู่ในสังคมอีกจำนวนมาก โดยเฉพาะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี คนชรา ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงจากบุคคลใกล้ชิด โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว

จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงปี 2565 ที่รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 15 หน่วยงาน มีเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด 24,228 เหตุการณ์ เป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 15,707 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 64.83 ของเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนี้อาจมีการทับซ้อนของข้อมูล เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานตามภารกิจ เมื่อนำข้อมูลของแต่ละหน่วยงานมารวมกัน อาจทำให้จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์พบรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศและช่วงอายุ

พบว่าเพศที่ถูกกระทำมากที่สุดคือ เพศหญิง ส่วนผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุดคือ เพศชาย อาจเนื่องมาจากบทบาททางเพศ (Gender Role) ซึ่งข้อมูลจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ระบุว่าสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมได้แบ่งบทบาทของเพศชายและเพศหญิงให้แตกต่างกันมาก โดยถือว่าผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแกร่งมีพลังกล้าหาญ ทำหน้าที่ดูแลปกป้อง และคุ้มครองสังคม สังคมจึงยกย่องผู้ชายในฐานะบทบาทของผู้คุ้มครอง ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ มีความนุ่มนวลละเอียดอ่อน ผู้หญิงจึงทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว และอบรมเลี้ยงดูบุตร ทั้งนี้ บทบาททางเพศนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากอิทธิพลที่เป็นองค์ประกอบร่วมกัน 2 ประการ คือ 1) องค์ประกอบทางชีวภาพของร่างกาย ได้แก่ การทำงานของฮอร์โมนเพศ และยีนส์ที่เกี่ยวข้องกับสรีระและความสามารถบางอย่างของเพศชายและเพศหญิง 2) องค์ประกอบทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และการเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้ง สังคมไทยยึดถือค่านิยมชายเป็นใหญ่หรือสังคมปิตาธิปไตย (Patriarchy) หรือระบบที่เอื้อต่อเพศชายให้มีอำนาจเหนือกว่าผู้อื่นแทบทุกมิติ ซึ่งสังคมยังคงคาดหวังให้ผู้ชายมีความเข้มแข็ง เป็นผู้นำครอบครัว รวมถึงมีความเชื่อแบบเดิม ๆ ว่าเรื่องในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว เมื่อมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นจึงไม่กล้าบอกผู้อื่น ขณะเดียวกันบุคคลภายนอกที่เห็นเหตุการณ์ความรุนแรงมักไม่สนใจเพราะมองว่าเป็นเรื่องภายในครอบครัว ดังนั้น สังคมควรมีทัศนคติไม่ว่าเพศไหนล้วนมีคุณค่าความเป็นมนุษย์ เพศชายไม่จำเป็นต้องเข้มแข็งหรือเป็นผู้นำตลอดเวลา ขณะเดียวกัน

เพศหญิงก็มีสิทธิเป็นผู้นำได้ ตลอดจนเปลี่ยนความเชื่อว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องผิดกฎหมาย เมื่อถูกระงับหรือพบเห็นความรุนแรง ควรแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทันที

ช่วงอายุของผู้ถูกระงับ พบว่า ผู้ถูกระงับส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี และผู้กระงับส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 ปี - 50 ปี สันนิษฐานได้ว่า จากช่วงอายุของผู้ถูกระงับ อาจเป็นเด็กและเยาวชน หรือผู้ที่อยู่ในความปกครองดูแลของผู้กระงับ ซึ่งจากสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในช่วง 7 ปีหลัง (ปีงบประมาณ 2559 - 2565) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนจะพบว่า ส่วนมากถูกทำร้ายร่างกาย โดยคนในครอบครัว นอกจากนี้ ข้อมูลจากสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แสดงข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ พบว่า เหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นที่บ้านตนเองมากที่สุด ด้วยสังคมไทยมีแนวคิดอนุรักษนิยมเรื่องพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้อุปการะเป็นเจ้าของชีวิตของลูก/คนในปกครอง ซึ่งข้อมูลงานวิจัยของยูนิเซฟ พบว่า เด็กที่เคยถูกระงับ ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ ทางอารมณ์ 4 ครั้งขึ้นไป มักมีผลต่อการถ่ายทอดวัฏจักรความรุนแรงจากรุ่นสู่รุ่น โดยเมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่จะส่งผลต่อการใช้ความรุนแรง 7 เท่า มีความเสี่ยงฆ่าตัวตาย 30 เท่า หากเป็นกรณี การใช้ความรุนแรงกับคู่รักจะเพิ่มขึ้น 14 เท่า จะเห็นได้ว่า การถูกระงับความรุนแรงในวัยเด็ก นอกจากจะกระทบ ต่อตัวเด็กเองแล้ว ยังเป็นส่วนหนึ่งในการปลูกฝังลักษณะนิสัย พฤติกรรมให้แก่เด็กเติบโตเป็นผู้กระงับ ความรุนแรง ดังจะเห็นได้จากข่าวความรุนแรงที่เด็กเป็นผู้กระงับทั้งในสังคม และในสถานศึกษามีจำนวน และระดับความรุนแรงที่สูงขึ้น จึงนับได้ว่าความรุนแรงในครอบครัว เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดความรุนแรงในสังคม ดังนั้น การแก้ไขปัญหาความรุนแรงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว จากการเปลี่ยนแนวคิดของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ว่าบุตรหลาน หรือคนในปกครองไม่ใช่สมบัติของพ่อแม่ผู้ปกครอง ค่านิยมการลงโทษเด็กด้วยความรุนแรงไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำ ไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาสู่การเลี้ยงดูเด็กด้วยความรัก ความอบอุ่น การขัดเกลาและเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีด้วยพฤติกรรมเชิงบวก นอกจากจะเป็นการไม่กระงับความรุนแรง ในครอบครัวแล้ว ในขณะเดียวกันยังเป็นเกราะป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำรุนแรงต่อบุคคลอีกด้วย

2. ประเภทความรุนแรง

จากข้อมูลของสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็ก และเยาวชน และสภาพนาถายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ผู้ถูกระงับส่วนใหญ่โดนกระงับความรุนแรง ด้านร่างกายมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นการทำร้ายร่างกายโดยเจตนาที่จะใช้กำลังบังคับ ช่มชู้ เช่น ทุบ ตี เตะ ต่อย ทำให้เกิดบาดแผลตามร่างกาย โดยข้อมูลจากระบบให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ปฏิบัติงานคุ้มครองเด็ก และผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว (OSCC Consulting) กล่าวว่า การทารุณกรรมส่งผลตั้งแต่การพัฒนา ของสมอง ความเครียดส่งผลทำให้สมองส่วนที่เป็นความจำ การควบคุมอารมณ์ การควบคุมตัวเองพังไป อีกส่วนหนึ่ง คือเรื่องความผูกพัน ทั้งส่วนของสมองและส่วนของความผูกพันจะนำมาซึ่งปัญหาพฤติกรรม และปัญหาสุขภาพจิต ได้หลายอย่าง ซึ่งบาดแผลทางร่างกายที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัวสามารถรักษาได้ แต่บาดแผลในจิตใจที่ฝังลึก จะต้องใช้เวลาในการรักษา ทั้งนี้ สังคมไทยยังมีค่านิยมและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ในครอบครัวอยู่มาก เช่น เรื่องครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว เมื่อเกิดความรุนแรงในครอบครัวจึงไม่ควรบอกหรือแจ้งใคร ซึ่งความเชื่อที่ผิดเหล่านี้ฝังรากลึกและบางครั้งก็เป็นปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้ความรุนแรงกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ จึงควรทำความเข้าใจ และแบ่งปันความรู้ที่ถูกต้องแก่ครอบครัว เพื่อสร้างความตระหนักรู้ และเปลี่ยนทัศนคติ ต่อความรุนแรงในครอบครัวของคนในสังคม ให้กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้เช่นเดียวกับความรุนแรงในรูปแบบอื่น

ดังนั้น บุคคลในครอบครัวจึงต้องมีสัมพันธภาพที่ดี ทั้งการใช้คำพูด การปฏิบัติที่ดีต่อกัน เพื่อป้องกันความรุนแรง ด้านร่างกายและจิตใจที่อาจเกิดขึ้น

3. สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ OSCC กระทรวงสาธารณสุข พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด เช่น การทะเลาะวิวาท การหึงหวง การใช้ความรุนแรง เป็นต้น ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการอยู่ร่วมกันในครอบครัว เพราะเมื่อครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน จะส่งผลให้สุขภาพใจของทุกคนในครอบครัวแข็งแรง แต่หากมีสัมพันธภาพในครอบครัวที่ไม่ดี อาจส่งผลต่อสุขภาพจิตของคนในครอบครัว ดังนั้น การสร้างสัมพันธภาพที่ดีควรมีการเอาใจใส่กันเสมอ มีความเข้าใจ มีการสื่อสารพูดคุย และใช้เวลาาร่วมกัน เพื่อให้สัมพันธภาพในครอบครัวแข็งแรง

อีกหนึ่งสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง รองลงมา คือ สุราและยาเสพติด จากข้อมูลกรมการแพทย์ ระบุว่า ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงปัญหาอาชญากรรมในสังคม ที่มีสาเหตุมาจากการใช้ยาและสารเสพติด บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย พ่อแม่ ญาติพี่น้อง และบุคคลในครอบครัว ซึ่งเป็นผลจากการที่ร่างกายได้รับยาและสารเสพติดเป็นระยะเวลานาน ยาและสารเสพติดจะเข้าไปทำลายสมอง ในส่วนที่ควบคุมการใช้ความคิด ส่งผลให้สมองส่วนอยากอยู่เหนือสมองส่วนคิด ทำให้ผู้เสพทำอะไรตามใจ ตามอารมณ์ แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ก้าวร้าว หงุดหงิด เกิดอาการทางจิตประสาท ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ หมกมุ่นและจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เสพยา ดังนั้นหากพบว่า บุคคลในครอบครัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สิ่งที่คุณในครอบครัวควรทำ คือ ตั้งสติ ใช้เหตุผล ร่วมพูดคุยถึงต้นเหตุปัญหาร่วมกันโดยไม่ดุด่า หรือลงโทษอย่างรุนแรง สร้างความเข้าใจกับทุกคนในครอบครัว ให้กำลังใจ แสดงความรัก ความห่วงใย ในเรื่องโทษภัยของยาเสพติด ติดตามและเฝ้าระวัง หมั่นสังเกตพฤติกรรม หากพบมีอาการผิดปกติต้องรีบปรึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อหาทางช่วยเหลือ หรือรีบพาไปปรึกษาแพทย์ เพื่อเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาต่อไป

4. สถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลจากสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th มีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ พบว่า บ้านตนเอง เป็นสถานที่เกิดเหตุที่พบมากที่สุด ซึ่งบ้านหรือที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จำเป็นสำหรับชีวิต ในเชิงกายภาพ และควรจะมีความปลอดภัยพื้นฐานต่อชีวิตและทรัพย์สินทั้งจากสภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ หรือภัยคุกคาม จากข้อมูลของศูนย์ติดตามเหตุอาชญากรรมและความรุนแรง (MOVE) ที่เก็บจากฐานข้อมูลหนังสือพิมพ์ 5 สื่อ (บางกอกโพสต์, ข่าวสด, ไทยรัฐ, ผู้จัดการ และมติชน) พบว่า คดีความรุนแรงที่เกิดกับเด็กและเยาวชนในช่วงอายุ 0-24 ปี เกิดขึ้นในพื้นที่โล่ง เช่น ถนน ร้อยละ 42 ตามด้วย เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัว (ครอบคลุมถึงที่อยู่อาศัย) ร้อยละ 32.2 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า บ้านที่ควรเป็นพื้นที่ปลอดภัย กลับเป็นสถานที่ที่เกิดเหตุความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ดังนั้น นอกจากการมีบ้านหรือที่อยู่อาศัยที่มีความปลอดภัยพื้นฐานแล้ว การมีกลไกในระดับชุมชน/พื้นที่ ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาสังคม เพื่อช่วยสอดส่องดูแล ควบคุม ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทุกรูปแบบได้

ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ซับซ้อน มีหลากหลายมิติ ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัยตั้งแต่ปัจจัยระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชนและระดับสังคม เช่น บุคลิกภาพอันเป็นผลจากพันธุกรรม การอบรมเลี้ยงดู ความเจ็บป่วยทางจิต ครอบครัวแตกแยก ปัญหาทางเศรษฐกิจ การใช้สารเสพติด การดื่มสุรา การพนัน

การแบ่งชนชั้น เชื้อชาติและวัฒนธรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ความรุนแรงยังมีอยู่ในสังคม ซึ่งผลกระทบจากการกระทำ ความรุนแรงมักก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ ตลอดจนส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะสุขภาพจิต ในสังคมไทยปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีมาตั้งแต่สมัยอดีต จนถึงปัจจุบัน เนื่องจากทัศนคติของคนในสังคมเห็นว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาส่วนตัว เป็นเรื่องภายในครอบครัว คนภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว เป็นสาเหตุเชื่อมโยงไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวได้ ทั้งที่ปรากฏเป็นข่าว และที่ไม่ปรากฏเปิดเผย จากระดับของความรุนแรงขั้นต่ำ ไปถึงระดับปานกลาง และระดับสูงสุด อันส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคนในครอบครัวและสังคมโดยรวม

การแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ควรมีการเพิ่มความรู้เพื่อให้ตระหนักว่าการกระทำใด เป็นการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ส่งผลกระทบต่อคนในครอบครัวอย่างไร และการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดหรือมีโทษตามกฎหมายอย่างไร โดยการเพิ่มความรู้นี้ ต้องเริ่มตั้งแต่คนในครอบครัว นอกจากนี้ ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รมณรงค์สร้างความตระหนักรู้อย่างต่อเนื่อง และสร้างค่านิยมใหม่ ๆ ให้ครอบครัวมีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องของความรัก เพศ และความรุนแรง ให้มีทักษะต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการป้องกันหรือการรับมือกับปัญหาทางด้านความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น และควรปรับเปลี่ยน ขอบกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อย่างเหมาะสม และกระตุ้นจิตสำนึกของคนในสังคมให้ตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ในการปฏิบัติและอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมอย่างปกติสุข

ส่วนที่ 4

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากการรายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี 2565 ที่รวบรวมสถิติข้อมูลได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลสถิติจากกระทรวง พม. รวมถึงข้อมูลการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
ระบบฐานข้อมูล	- ผลักดันให้เกิดการจัดทำระบบฐานข้อมูลความรุนแรงระดับประเทศให้ทุกหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านความรุนแรง และใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อให้เป็นมาตรฐานสามารถนำไปวิเคราะห์กำหนดนโยบายแนวทาง หรือมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวระดับประเทศต่อไป - ส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูล (กลุ่มเปราะบาง) สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเรื้อรัง เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และกลุ่มเปราะบางที่ไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือ - ปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - ศูนย์พิทักษ์ สำนักรับผิดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร - สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร - โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน - สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ - มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล - สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ - สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ - มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) - มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก - มูลนิธิเพื่อนหญิง - สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
กลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย	- ผลักดันให้เกิดการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อพัฒนาศักยภาพกลไกการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์กรปกครองท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น)

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
	พ.ศ. 2550 และพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง - ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - ผลักดันให้มีการแก้กฎหมาย เพื่อให้ครอบคลุมถึงครอบครัวที่มีกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น - ผลักดันให้มีพนักงานสอบสวนหญิงทำงานด้านความรุนแรงในครอบครัวเป็นการเฉพาะ	- ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เครือข่าย	- ส่งเสริมให้ทุกพื้นที่/ชุมชน มีการทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ - ส่งเสริมให้อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และเรื่องกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 - ส่งเสริมเครือข่ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระดับชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว - สร้างเครือข่ายกับสื่อทั้งรูปแบบออนไลน์และออนไลน์ รวมถึงบุคคลที่มีผู้ติดตามบนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย (Influencer) เพื่อร่วมกันสร้างสื่อรณรงค์ให้เกิดกาเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ส่งผลต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทุกรูปแบบ	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงมหาดไทย - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
สถานการณ์ปัญหาในสังคม	- วรรรงค์ หรือประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านการกระบวนทางกฎหมายแก่หน่วยงาน หรือบุคคลที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ เช่น อปท. ศูนย์ดำรงธรรม เป็นต้น เพื่อสร้างทัศนคติความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว - สนับสนุนงบประมาณสำหรับการสร้างสื่อที่ทันสมัย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักสร้างการรับรู้ เปลี่ยนค่านิยม	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น) - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงยุติธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
	และสร้างทัศนคติใหม่ ๆ ให้สังคมไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย กับความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยให้มีการเผยแพร่อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี - ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดี ใช้เวลาที่มีคุณภาพร่วมกับครอบครัวและสร้างพื้นที่ที่เป็นมิตรสำหรับครอบครัวทั้งในบ้าน สถานศึกษา สถานที่ทำงาน พื้นที่สาธารณะ ชุมชน และท้องถิ่น - ส่งเสริมให้มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ส่งผลให้มีการว่างงาน การไม่มีงานทำ ขาดรายได้	
การจัดสวัสดิการ สำหรับกลไกการดำเนินงาน	- ส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้เพียงพอแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานสอบสวนในการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง - ส่งเสริมให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวควรได้รับสวัสดิการ เยียวยาความเดือดร้อนและมีการส่งเสริมอาชีพพึ่งตนเองได้ - ผลักดันให้มี “ที่พัก/สถานที่” โดยเฉพาะสำหรับผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงให้เพียงพอและเหมาะสม - มีมาตรการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ในการลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงฯ	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์การปกครองท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น) - กระทรวงแรงงาน - สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
การศึกษา/วิจัย	- ผลักดันให้เกิดหลักสูตรการศึกษาความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทุกรูปแบบ ในทุกระดับการศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ตลอดจนการศึกษานอกระบบ รวมถึงให้มีหลักสูตรการศึกษากฎหมายความรุนแรงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง - ส่งเสริมงบประมาณสำหรับนักวิจัยเพื่อศึกษาต้นเหตุ/ปัจจัยการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ศึกษาพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนพฤติกรรม	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
	ที่ไม่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือการสร้างความปลอดภัย การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลกับประชาชนทั่วไป เพื่อสร้างค่านิยม ทัศนคติ และลดความรุนแรงทุกรูปแบบ ในสังคม	

อ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 ของบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2566) ข้อมูลตามฐานระบบข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ <http://www.violence.in.th>

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2565) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2565.

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2562). Gender Role – บทบาททางเพศ จาก <https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/gender-role>

พญ.ปรีชวัน จันทรศิริ. (2566). ผลกระทบของการถูกรังแกและทอดทิ้งในเด็ก จาก <https://oscc.consulting/media/74>

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) , (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2566) รายงานสถิติผู้ขอรับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง ประจำปี 2565.

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2566) รายงานผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2566) สถิติผู้มารับบริการศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี (สบยช.). (2565).สบยช. เตือนยาเสพติด ทำให้ผู้เสพขาดสติ อาจเกิดความรุนแรงในครอบครัว รีบนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดก่อนสาย จาก http://www.pmnidat.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=3819&Itemid=159

สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2566) ข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน ปี 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2566) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2566) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2566) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร, (2566) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2565).

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นายธนสุนทร สว่างสาลี
2. นางสาวสุดา สุธง
3. นางกุสุมา พนอนอุดมสุข
4. นางสาวกฤษฎี บุญสวยขวัญ

อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ
กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

1. นายกรณรงค์ เจริญระวี
2. นางสาวธัญยรัตน์ เจตน์กสิกรณ์
3. นางสาวกมลรัตน์ พนาธิกุล
4. นางสาวรสสุคนธ์ มีศรี
5. นางสาวสุรัชดา จุฑานันท์
6. นางสาวรังสิมา พวงเงิน
7. นางสาวนพวรรณ ปั่นก้อน
8. นางสาวกมลพรรณ ศักดิ์บริบูรณ์
9. นายวงศ์กร นราพันธ์
10. นายภูริพัทธ์ สมบุญ

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ 1034 ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100